

ہائے پہل
نغم حسین سید

”سن ۸۷ء دے ہور دا اک“ مزدور علاقہ۔ ایسے کچھ دللوں کلچرل پروگرام“ ہوون والا اے۔

رات دا ویلا اے۔ اک چنکرہ تھڑا اے۔ تھڑے دے ساہمنے تے بجے کھلا پڑا۔ پڑوچ دریاں وچھیاں نیں۔ تھڑے دے پچھلے بنے کنات لگی ہوئی اے۔ کنات دے کھبے سرے بُوا رکھیا گیا اے کاغذی جھنڈیاں نال سجا یا ہویا۔ کنات اُتے لال کپڑے دے دو بیسراں ہوئے نیں۔ جینہاں اُتے چٹے زنگ دے فرے کھے ہوتے نیں۔ ” دنیا بھر کے مزدورو۔ ---، ہو جاؤ“

”--- کاراستہ ہمارا راستہ“

بیسراں وچ وٹاں پاروں دو لفظ پڑھے نیں جا بندے سوا ہر انما چانشا۔ کجھ بال جنایاں جنے۔ ویکھنیاں والے پاسیوں پڑوچ آن بہندے نیں پئے۔ ایسے کھیڈ دے ویکھنیا روی ہن۔ تے کھیڈ دا اک پاتر دی۔ ایسے پاتر پڑوچ کدیں چانسے کہیں انہیں رہندا ہے۔ چانسے اس

پا تر دے کئیں رنگ نیں۔ کدیں چپ بیٹھا سندھ اے۔ کدیں کھل کے کھیڑ وچ
رل ویندھ اے۔ انہیرے ہوندیاں دی ایہدا اک رنگ اے۔ کالا۔ ادھ بجھا
پر آت گوڑھا۔

پڑھنا کُ بھر گیا اے۔ دو سچھیاں تریھاں دے جھنڈتا تے راجو عوامی
شوت پانی تھڑے اُتے نک سک ٹھیک کر دے ویلے ہوئے نیں۔ پڑھ انہیرے ہو گیا
اے تھڑا چانسے۔ ک

راجو۔ فس کلاس بندوبست ہو گیاۓ یار۔

دتا۔ چلو جو دی ہو گیاۓ تے۔

راجو۔ ہن عاشق لے آوے ہی آرٹشاف نوں۔

دتا۔ کلاسی مُڑپتے تاں دی ہڑی گل اے۔

راجو۔ کے کے ویلے مینوں تیرے تے بے وساہی ہو جاندی اے۔ ایہو
جھیاں گلائ سن کے۔

دتا۔ تھاڑیاں بے وساہیاں صدقہ رہیا کھیاست دی گوا لوں گے۔
راجو۔ ست گواناٹے تیں آپلیاں کیتیاں نال۔ سانوں درت لیٹا الاہمیاں لئی۔

دتا۔ جے کیتیاں دی ونڈ دا ولاؤ گیاۓ تے پھیر سر کے دیاں آپ آپنے نال۔

راجو۔ میں نہ کدیں کے دی کیتی آپنے نادیں لوائی اے نہ آپنی کے دے منھے
مڑھی اے۔ لاہ پھا کرن تے آجانداتے۔ کیہہ آکھیاۓ میں۔ ایہو بی

ایسے چردے جوں شاعر اے گاون والیاں دے ناں لکھ لکھ کے

ڈھیر لاوندے رہے او۔ تے ہن ایس ویلے آہنا میں کلاسی مُڑپے۔

دتا۔ چوکھا کجھ ہو دے پر گھد دی نہ ہو دے۔ ایہہ بہار اے ساڑے تے۔

ایس بہارے ڈھیر سارا بُور پنیدا۔ پر پھل نہیں بندھا۔ پھل کے بھڑ

جاندائے۔

راجو۔ اک تے شاعریاں لے کے بہہ گئیاں نہیں تھاڑیاں۔ انچ دیاں گلاں کر کے
شیرے و پچ پالینداۓ بندہ آپ سنے آپ نوں۔

[عاشق آوندائے۔ عردوں راجوتے دتے داہلی اے۔ گل رتا
پنکاسو۔]

دتا۔ سکتے نی بئی اوہ۔ کون کون آؤسیا۔

عاشق۔ آکھتے ساریاں نوں آیاں۔ آؤٹا کے نہیں۔ وچول ڈردے نہیں لیوی
نہ لہر و نجے اتوں بھاراں تے پوندے نہیں۔ کاغذ دیاں پرال وائلے۔

دتا۔ تے ہن پھیر کرنا کیہہ جے۔ لوہے دیاں پرال والیو۔

عاشق۔ کبھ کھلاں ای نا۔ آپنا دم تے ہے ای۔

راجو۔ اوہ خیر ہو دے۔ رتا پنکا جو آگیاۓ۔ ایوڑاۓ۔

دتا۔ آپ تے ہے آں۔ اوہ گل نہیں۔ میں تے فاروق تے مجلسِ عاملہ دی
پیاسو چداساں۔

راجو۔ تیرے سرتے ہر دیلے اوہ سوار رہنے نہیں۔

دتا۔ ایں بنے جوں سواری جو گے ہوئے۔

راجو۔ پھیر شیرا۔ جدتائیں گلاں داشیرا نہیں مکدا۔ ساکھوں گلکھ نہیں ہونا۔

دتا۔ تے جھٹھے گلاں سکیاں نہیں۔ کڑا کڑ بول دیاں تے عملاء چوں شیرا چو چو

پنیدائے۔ اوتحے؟

عاشق۔ جے میں پنج سو گوئے تے ساڑھے پنج سو شاعر گھیر دیاوند اتاں دی
فاروق کیاں اوہو کرنی ہئی جیہڑی ہن کرنی نہیں۔ (ہس کے) پنج راہ
چو جھولا جھنڈ ٹکر گیا۔ اکھے دیاہ چلیا میں۔ منے جلسہ اے یار۔ اکھے

اسیں وی آجائیے۔ آجاداً منے میں سوچناں جدول آ دھاتے آگئی
گل سمجھی پچی لے آونٹے میں اوہناں نوں۔ مُڑ جٹ جائے تے بجو جانے۔
دتا۔ بوٹے پیٹے تاں جے اگوں لاون جو گا کجھ ہتھ درچ ہووے۔

عاشق۔ ایسہ بوٹے نیں ابرویل نیں۔

دتا۔ تے اسیں کیہ آں۔ ساڈے پلے کیہے اے۔

راجو۔ شیرا۔ اسیں شیرے دیاں مچھیاں۔

دتا۔ جیھڑا ماواں ساڈیاں نیں جمدیاں مُونھاں درچ چویا۔

عاشق۔ ماواں کیہہ کر دیاں وچاریاں۔ جیھڑا شیرا اوہناں کو لوں ساڈے پیو
نے سکے اوہناں پترال دے تاں توں تے ای لمبنا ہا کے۔

دتا۔ پیو کیہہ کر دے وچارے۔ بھکھ دی غلامی نے اوہناں دیاں کھلاں
درچ زمیش ای نیں سی چھڈی۔

راجو۔ اوہ کیہہ کر دے وچارے اوہ کیہہ کر دیاں وچاریاں۔ اسیں کیہہ کرئے
وچارے۔

لڑے کیوں نہ۔ لڑ دے۔ مر جاندے لڑ کے۔ (کھلیر) خبرے کیھڑیاں جگاں
دے کیرنے بچولن بسر جاندے نیں۔ اگلی نیں سوچدے۔

[باہروں درے درے نعریاں دا واج آوندا اے۔ جد و جہد۔

جد و جہد۔ بند کرو۔ بند کرو..... ہمارا راستہ۔ ہمارا

راستہ..... والپس لو والپس لو۔]

عاشق۔ چلو دیو سلامیاں اگے ہو کے۔

[وتنگروں کپڑے دے جھولے وچوں گٹھے دے ہار کڑھ کے راجو
تے عاشق نوں اک اک پھڑاوندا اے۔ اک آپ پھڑ لیندا اے۔

نعریاں والی ٹولی کنات دالے بوہیوں ڈھکدی اے۔ تھرڑیوں محنت
 کش اتحاد۔ زندہ باد۔ قائد انقلاب محمد فاروق خاں۔ زندہ باد۔ دے
 نعرے لاوندی پڑوچ لہہ کے کھلو جاندی اے۔ پڑا دھچانشے آگیا اے
 پورا آکٹھ کھلو گیا اے۔ تے نعریاں ورپ رل گیا اے۔ فاروق ہاریں
 لہیا اندر وڑوا اے۔ آئے دوالے کجھ تیکھڑے جنے اوہدے نال
 جڑے ہوئے نیں۔ دتا عاشق راجو فاروق نوں ہار پواندے نیں
 پواندے کیہے نیں۔ اگلیاں ہاراں تے ہار دھر دیندے نیں فاروق
 ہاراں توں اُتیرے باہوں چاکے نعرے وصولدا اے۔ یگڑے
 جنے آگیرے ہو کے خلقت نوں بہن دیاں سینتاں مریندے نیں
 فاروق تے اوہدے نالدے خلقت موہرے پڑوچ بہہ جاندے
 نیں۔ عاشق دتا تے راجو دی۔ خلقت دے بہندیاں دتا تھرڑے
 تے چڑھدا اے۔

دتا۔ ساتھیو۔ میں ثقافتی کمیٹی دلوں تھانوں ساریاں نوں مجلس عاملہ دیاں ممبراں
 نوں تے آپنے صدر ساتھی محمد فاروق خاں صاحب نوں جی آئیاں آکھناں
 ثقافتی کمیٹی نے اجدے اکٹھ لئی محنت کشاں نال ہمدردی رکھن دلے
 ملک دے منے پر ڈنے دانشوراں فنکاراں اتے شاعرائی نوں سدادتا
 ہو یا۔ ہو سکدے اے اوہناں وچوں کجھ آپنیاں رُجھاں پاروں دیلے
 سرنہ اپڑ سکن۔ ویلا ہو گیا۔ میں صدر صاحب دی اجازت نال ساتھی
 عاشق ہوراں نوں درخواست کرناں اوہ اجدا پروگرام شروع کرن۔

[دتا تھرڑیوں لہندا اے۔ عاشق چڑھدا اے۔ کھلو کے ٹھل کرن لگدا
 ای اے تے باہروں ڈھوکڑی نال کجھ پائیاں واجاں دا گاؤں

رولا اندر آوندا اے۔ بھولا بخت تے اوہدے دو بھرا میلیاں دھوئیاں
 اُتے میلے جھگے پانی اندر آوندے نیں۔ پنچھیاں پنچیاں دے گیر وچ
 نیں۔ بھولے دے ہتھ ولیتی دودھ دے سکھنے ڈبے دی ڈھوکی
 اے۔ ۲ دے ہتھ پس اے۔ ۳ تاؤڑی پیا مرندیا اے۔ رویے
 تھڑے تے کھلو کے گاوندے نیں۔ عاشق پہلوں گھابر کے
 بختیاں نوں ٹھاکن دی کردا اے مُڑا چنچے ونی مسکارناں ہلٹیا
 رہ جاندا اے۔ تے اوڑک لہہ کے پڑوچ بہہ جاندا اے۔

بھولے ہوریں (سہرے دے سُر و پچ)

سکھاں نال آئی سانوں اجدی رات اے
 بھاگاں نال آئی سانوں اجدی رات اے
 اے فی اجدی رات برات اے
 جو موہنوں منگیئے ملے
 بھینا رات کیہہ اے شبرات اے
 جو موہنوں منگیئے ملے۔

[تھوڑا چرگوں کے بھولا ” ڈھوکی ”، ہاراں دے ڈھیر کوں دھر
 دیندا اے۔]

بھولا۔ بُرر اللہ دی اماں۔

۲۔ دوارے وسدے رہن۔

بھولا۔ ایسہ کتھے آوڑے آں بھی۔ پتہ تے گلت نہیں۔

۳۔ پتہ تے ٹھیک اے تیں برنگ او خیر نال۔ نمکٹ لوالو۔ رپس۔
 بھولا۔ میں ابھے دی آہنال مُڑچل۔

۲ - کیوں -

بھولا۔ نہ دیگاں دا کھڑکار۔ نہ پلا دی ہواڑ۔ ایہہ برسمی والیاں دا دفتر نہ ہوئے
کہتے۔

۲ - مریں (پٹاس) تے ایہہ جہڑے بیٹھے نیں ایہہ کون نیں -
بھولا۔ مینوں تے آپنے بھرا ای لگدے نیں -

۲ - مریں (پٹاس) ابے تھاڑے نوں عربیاں ٹھیکا دتا ہونا ٹے نابھنڈ
پلائی دا -

بھولا۔ میں اجے دی آہناں مُڑچل -

۲ - کیوں -

بھولا۔ (بھیت نال) ایسہ کوئی شک والی تھاں اے -

۲ - کن کریندیاں) میں !

بھولا۔ (بھیت نال خالی گٹ توں "گھڑی" وکھا کے) پورے پنج منٹ ہو
گئے نی جگتاں کر دیاں ایہناں نوں ہاسا ای نہیں آوندا -

۲ - مریں (پٹاس) وجہ وکھو آپنی خیر نال - تھانوں ویکھ کے رووے
کوئی کے ہستے - ہاں جی - میں کیا ایتھے ان جلسے سی مجرور بھرا دا -

بھولا۔ اوہ نہیں ہو سکیا -

۲ - کیوں ؟

بھولا۔ ہڑتاں ہو گئی اے -

۲ - بخواں نہ کراوئے - اجکل کیہڑی بھاراے ہڑتاں دی - بزاراں پچ دن
سو ناسو دا اے - مجرور بھرا دنے سکھ نال دیہاڑی تے جاندے نیں -
شامیں بال نپھے نال ٹیلی ویژن ویکھ دے نیں - جمعے والے دن نہادھوکے

اللہ دے حضور وچ پیش ہو جاندے نیں۔

بھولا۔ نیں قسمے میں پتہ جو کیتا ہے ہڑتال اے۔

۲۔ پر کاہدی اوئے۔

بھولا۔ بختہ آگئے سن مالکاں ویلاں نیں سینکشن کیتیاں۔

۳۔ مریں (پٹاس) لے پھر بونس۔

[اگاہرہ ہو کے جھٹ کھلو کے دیکھدا اے۔ مُڑ تھمت لتاں دچوں

چھک کے چچھے ڈنگ کے پتوں بنالیندا اے۔ سینت دی

سوٹی کچھے مار کے "پتوں" دے کھیساں وچ ہتھ پا کے کھلو

جاندایے۔]

۴۔ خبردار اوئے۔ کوئی نہ ملتے۔ جام ہو جاؤ جھتھے او۔

[بھولا، ۲ اٹیشن ہو جاندے نیں مُڑ آپے ای شینڈا یٹ ایز۔]

۵۔ نیں اوئے۔ اٹیشن! (بھولا، ۲ مُڑ اٹیشن) تھانوں پتہ اے ایہہ

کیسہ تھاں اے؟

بھولا۔ (کفیدیاں) پتہ ہوندا تے تھاڈے منتھے کیوں لگدے ڈاوساب۔

۶۔ (سینت دی سوٹی مریندا اے) بخواں نہ کراوے۔ باشر۔ ڈیم فول۔

ایہہ مجرماں دا جلسہ اے۔ کوئی مخول نہیں۔ ایتھے کے نوں اجازت

نیں وادھو گل کرن دی۔

۷۔ تے سرکار میری اسیں کوئی سیاسی تقریر تے نہیں کیتی جگتاں ای کرنے

آل پئے۔

بھولا۔ تیں تلاشی لے لو سرجی۔ کوڑی دیل دی نکل آوے تے جمع کر دیاں

گے ریبدول بغیر ای اللہ دی امان۔

۳۔ دونہاں نوں ویہہ ویہہ سال قید - خوش !

۲۔ تھوڑی بہت رعایت -

۳۔ اک نوں دس کوڑے اک نوں پنج کوڑے ، خوش ! (سچ کے) تھاٹے
چوں کوڑے کیہنوں مارنے آوندے نیں اوئے۔

۲۔ دونہاں نوں سرکار میری - اسیں خاندانی جلا دہوندے جے - بھنڈتے
ایوس پارٹ ٹائم ہوئے کے -

۳۔ بس ٹھیک اے - دیری گڑ - توں ایہنوں کوڑے مار ایسہ تینوں مارے -
قوم کو تم پر فخر ہے -

[۳] اگے ودھ کے ۲ نال ہتھ ملاوندا اے - جیوں انعام یاں

سند دین لگیاں ملاوندے نیں - بھولا ہتھ دا کیمرہ بنائے پس
فوٹو گرافر ای وائے پینٹرے نال دو تون واری فوٹو لیندا اے -

۲، ۳ دا ہتھ پھری کیمرے ول ویکھ کے فوٹو لہاوندا اے - مُڑا

پچھے ہٹ کے سلوٹ مرنیدا اے - مُڑا پاس دا کوڑا بنائے
چھنڈ دا اے - مُڑا کوڑے نوں کرتے ہیٹھ لکا کے اک دم انڈا ہو
جاندا اے تے ہولی ہولی نسدا بھولے تے ۳ دوائے چکر لاون

لگ پیندا اے -]

۲۔ کوٹلہ چھپا کی جمعرات آئی جے - کے منڈے کڑی دی برات آئی جے - گھر
سٹھے چولاں دی پرات آئی جے - جیہڑا پچھے دیکھے امدی موت آئی جے -

[۲] دے چکر لاوندیاں بھولا تے ہولی بھہ جاندے نیں جیوں
کھیڈ و پنج رلے بال ہون - اکھاں نوٹ لیندے نیں تے وارد
داری کنڈ پچھے ہتھ مرنیدے نیں - ۲ کوڑا سُٹن دا جھاکا دیندا آپر

شد انہیں۔ کچھ چکر اں مگر دل ۱۳ اجڑوا ہے اکھاں کھول کے کھلو جاند ا اے۔

۳۔ اوئے! اوئے!!

[۲] "کوٹلہ چھپا کے" کر دا مشین دا مگر چکر لائی آوندا اے۔ چکر تیز ہوئی جاندے نیں۔ اوہ دیاں اکھاں ادھ نوٹیاں نیں بُل آپنے آپ پتے ہل دے نیں۔ موہنہ تے اک عجیب چہا بے وسا جوش اے۔ جیھڑا حال کھیڈن والیاں دے موہنہ تے ہوندا اے۔]

۳۔ (بھولے نوں) اس کو روکو۔

بھولا۔ ایہہ نہیں ورک سکدا۔

۳۔ کیوں۔

بھولا۔ ایدے چھپے کوئی غلبی ہتھا۔

۳۔ (موہنہ دیچ انگلاں دے کے سیٹی مریندا اے۔ ۲ کھلو جاند اے۔) ایہہ کیہہ پکھنڈ بازی اے۔ (بھولے نوں ٹھٹھے نال اٹھاوندا اے) اٹھا دئے۔ توں دی دچے ای ایں۔ تم کو پتہ ہے یہ عدالت ہے۔ تم کو توہین عدالت کی سزا.....

۲۔ (بھولے نوں تجھ مار کے) رحم دی اپیل کرا دئے۔

۳۔ ہتھ تے کیوں بولنا میں اوئے۔ پلوں سزا سُن۔ تھانوں کیہہ پتہ میں سزا دیئی دی اے کے نہیں۔ ہو سکدا اے میں تھاڈا ای فائدہ سوچا ہوئے۔ بھولا۔ سزا شاؤ سرکار تیں۔ ایہہ تے ایویں بیو قوف جے۔ ایہنوں عدالتی کاروبار دا تجربہ نہیں نا۔

۳۔ کوڑے! تا بر خاست عدالت۔ (چونکھڑا مار کے بہ جاند اے)

۲۔ اوئے ہوئے۔ اوے ہوئے۔

بھولا۔ حال اوئے۔

[اکنہد اکنہد ۳ دے گر جا کے مکڑے ادہدے کھیسے نوں ہتھ پاؤند اے ۳ اوہنوں نپ لیندا اے۔]

۳۔ ایہہ کیہہ کرن لگا سیں۔

۴۔ او سرکار ذرا ڈبی سکھاں دی دے دیو وصیت لکھنی سی۔

۵۔ خبردار اوئے۔ ایڈی ڈبی عدالتوں سزاۓ کے آپنی اوقات ٹھل گئے او۔ ہوناسی کلاس مانگت تے کرنسیاں وصیتاں۔ ادہ دی لکھ کے مُونہہ زبانی بول جو بخنا ای۔

۶۔ (رُون بِکا) میں گل عالم دیاں بھنڈاں نوں وصیت کرناں پئی مجوہاں دیاں جلسیاں تھنھیاں ہون تے دیلاں گھروں نے کے آیا کرو۔

بھولا۔ نہیں سرکار میری۔ ایہہ وصیت ای گلت ہوئی اے۔ گھرا یہدے ابے نے فوٹ چھاپن والی مشین لائی ہوئی اے؟ میں درخواست ملپیش کرناں وصیت ایور ہوئے۔ پر تیں ایہدے وچ آپنے ہتھ نال اک ترمیم کر دیو۔

۷۔ بول۔ (لکھن دا پنیtra)

بھولا۔ بس جی ایو بئی دیلاں جمعرات دے جمعرات درباروں کٹھیاں کر لیاں تے جلے توں اک دن اگوں جہنماب نوں ایڈوانس پھڑا دتیاں۔ (اکدم گوڑے پھڑ کے) باقی سرکار رحم کر دیو تھاڑے مانگت آں۔ نکا نکا بال بچے اے۔

۸۔ بس اوئے۔ اپل دا دیلا تیں وصیت وچ گواہتاۓ۔ خاندانی جلا دو۔

تم کو حکم دیا جاتا ہے کہ قانون کے مطابق آپ آپنا فرض پورا کرو۔ اس وقت قوم کی آنکھیں تم پر لگی ہوئی ہیں۔

۲۔ (نیوں کے) حضور۔ (بھوئے نال) چل بئی پہل تیری ہی۔

(بھوئے نوں ہتھ اٹا نہہ تے لتاں چوڑیاں کرا کے "کرڈکی" وچ کھلیار دا اے۔ اوہنوں ٹوٹی لاوندا اے۔ اوہدی نبض وکیحدا اے۔ ڈنڈ بیٹھکاں ماردا اے۔ ڈولے وکیحدا اے۔ تھمت ڈنگدا اے۔ پنج کے بسلی ماردا اے۔ مُڑ قدم گن کے بھنجے نشان رکھدا اے۔ جیوں فاسٹ باولر ہووے۔ باولراں وانگر پنڈا نسل کھرد ا مرٹ پشاں دا کوڑا تولدا اے تے "ٹارٹ" لیندا اے۔

۳۔ پہلے پیو کا نام بولو۔ تاکہ ملزم کی شناخت ہو سکے اور ساتھ ہی ساتھ والدین کچھ عبرت بھی پکڑیں۔

بھولا۔ (و"کرڈکی" وچوں) حضور ایسیں بھنڈ لوک ویلے سر کھوتے نوں پیو بنا لینے آئ۔ ایسیں ویلے تے تیسیں ای مائی باپ او۔

۴۔ خموش!

[ستراں بتران دا گلا بو۔ چھینڈکا پنڈا۔ چٹے چٹے۔ چٹیاں ملکنیاں مُچھاں گل میلا پچکا۔ وکھنہاراں دلوں بالاں والی پھر تی نال تھرڑے تے چڑھدا اے۔]

گلا بو (لکوک کے) گلا بو، مائی باپ میرا نال گلا بوجے۔ میں پیو آں ایہناں دنہاں داوی تے تھاڈا داوی۔

(تریوے اکھڑ جاندے نیں)

۵۔ او بیڑا گرک جائے۔

۲ - توں جندا نہیں نہ ماریا ہونا -

بھولا - بے بے کدھر گئی ؟

گلابو - مانی بآپ میں ایس دھرتی دا سبھ توں پرانا بھنڈ آں -

بھولا - (سبھل کے) ایتھے آپنا ختم دوان آئے اے -

۳ - امپلائمنٹ اکسیلنچ دا کاڈ ہے ای -

گلابو - مانی بآپ ایسہ بھنڈ بچے نہیں - پیونال دی جگت کرنوں نہیں ٹلنگے -

بھاویں کوئی کم دی گل اوہڑے نہ اوہڑے - میراںال گلابو اے -

ایس دھرتی دی اٹ اٹ تے میری پٹاس داشان اے -

بھولا - انکل - توں بھنڈ آں دا بزرگ ایں تے بزرگاں دا بھنڈ ایں - تیریاں

بھماناں دا جمعرات ولیمہ ای میانی صاحب - او تھے جا کے ماراٹاں

تے پٹاس -

۴ - آپو خیر ہو دی - ایتھے انگلش میڈیم اے -

گلابو - (سنان) سرکارتیس ایہناں نوں کوڑے مرداو نے سن -

۵ - ہُن نہیں وج سکدے -

گلابو - اوہ کیوں ؟

۶ - ایسہ وعدہ معاف ہو گئے نہیں -

گلابو - پھیرا یہ پٹاس مینوں چا دیو -

۷ - حاۓ نہیں مل سکدی -

گلابو - اوہ کیوں -

۸ - اجے اصل ملزم مفتراءے -

گلابو - حضور جے میں ملزم پھڑوا دیاں تے مینوں مل سی کیہہ -

۳۔ پھانسی -

گلابو۔ اللہ دی امان اوہ کیوں۔

۳۔ وعدہ ما فاں دیاں وکنیاں پوریاں ہو چکیاں نہیں۔ ناکے توں اوورائچ ایں۔
گلابو۔ تے ایہہ جواناں دا ای کم اے۔

۳۔ (بھولے نال) بھوہ ٹھاہ لئر پڑرا!
بھولا۔ (سلوٹ) سُر!

۳۔ با۔ بے ہوراں نوں با۔ عزت بری کیتا جاندا ہے۔ ایہناں نوں با جھات
گھر جھپڈ کے آؤ۔

۴۔ تے بے۔ بے ہوراں کو لوں رسید لے کے آؤ۔
گلابو۔ مینوں اپیل دا حق اے۔

۲۔ وکیل غزاں نوں کرنا جے۔
گلابو۔ سرکار ایہناں دے برخلاف کارروائی کیتی جادے۔ ایہناں کو لوں ہجت
نہیں بندی۔ ایہہ آجا کے میرے بڈھیپے توں ای فائدہ اٹھان دی کوشش
کر دے نیں۔

۳۔ اپیل خارج۔ ملک دے بہترین سفاد واسطے کے دی چیز توں فائدہ
اٹھایا جا سکدا ہے۔

بھولا۔ (گلابو نوں باہوں پھر کے) آ ہو تیرا بڑھیپا کوئی پرائیویٹ اے۔ چل
(اوہ نوں کچھدا اے)

گلابو۔ (آڑ دیاں رُڑ دیاں) بڈھیاں تے تیں دی ہونا تے حرام دیو۔
بھولا۔ او سے ساڑے سینس کینل کردا ہیں۔

(بھولا گلابو نوں چھکدا تھریوں ڈھلن لگدا اے۔ مہراں ہنگڑی کاٹھی دی

جنائی۔ و یکی چھہارال ولوں اگے آدمی اے۔ آپنی کایا پاروں گلابو
 کو لوں چوکھی بکھی جا پدی اے۔ کرڑ برڑے سر شے دی۔
 مرا۔ لکھ لعنت ای تیس پیرھیں ہگاونیا۔ میں گوانڈھیاں دے ڈبی تیلی
 لین گئی آں تے مگروں پھٹ کے ایتھے آن چڑھیا۔
 قصائیاں جو گا۔ خورے راہ کیجئے دیا سو۔ چھڈ دیوس بھولیا میں لے
 جانی آں۔ تیس کردکم۔ (گلابوں باہوں پھر دی اے) ہن تے
 ایہدا پرڈہ ای ہو جائے۔ تاں ای کھلاسی ہوئی اے سادی۔
 گلابو۔ (باہوں چار کے) میں پرھے کو لوں نیاں منگناں۔ میزوں قبر پتی چھکدے
 اے۔ جانا تاں میزوں پینا ای اے۔ جان توں پلاں میزوں ڈھانی گھریاں
 دے دیاں جان۔
 (کجھ ہاسا۔ کجھ رو لا)
 وا جاں۔

بابا جی جان دیو۔
 ٹھیک اے بڈھڑیا
 دو منٹ بولن دیوں یار
 بزرگو ٹیکم نہ خراب کرو
 (اک جناٹھ کے گلابوں ویل دیندا اے)
 گلابو۔ ویل ویل گلابو بھنڈ دی ویل بھنڈاں دے پورس دی ویل۔
 بھولا۔ (۳ نال) حصور اینے آپنے ناں دی ویل ہوک کے بھنڈاں دادستور
 تروڑیا ہے۔

۳۔ چپ اوئے بھنڈاں دے دستورنوں ستے خیاں نیں۔ اوہنؤں کون یا نی

دالال تروڑ سکدا اے۔ ہاں ایس ویلے نظریہ ضرورت دے تھت اوہ ہے
تے عمل روک دتا گیا اے۔

(اک ہور جنا گلا بونوں ویل دیندا اے)

گلا بو۔ ویل دیل ست پیر ڈھیئے بھنڈ دی دیل۔ ڈھنڈ گھر وڑی دی دیل۔ جواناں
دی کھار دی دیل۔ پچ والیا توں دیل ودھائیں تے لیکھے لایں۔
مہراں۔ ار انہ کر کدھرے ست نہ پائیں۔

(گلا بو آپشے سر دل دار کے دیل مہراں نوں پھڑا دیندا اے)

۲۔ بلے او بے بے توں تے ساڑی دی پیو ایں۔

گلا بو۔ (مہراں دی ٹھوڑی ہتھ لاسکے) ہُن جان سخی کرو۔ چودھری ساب۔
دیماڑی بن گئی اے تھاڑی۔ ہور ٹھانے کھڑکے بھنڈ چوں کیہہ لینا
جے (خلقت نال) پرھے والیوں میں بھنڈ لوک گلاں دا ای کھٹیا کھانے
آں۔ لیکھاں دا لکھیا نہیں لیندا۔ پر اج میں دیل نہیں سی منگھی۔ نیاں
منگھیا ہاں۔ میں تھاتھوں پچھنا ہا بسی بھنڈ کون ہوندا اے۔

بھولا۔ چھڑا شوماں کو لوں دیل لے لوے۔

گلا بو۔ (لوکاں نال) کیوں جی بھنڈ دا کم دیل لینا ؟
بھولا۔ نہیں۔ کاہنوں۔ (وعظ والی ہیک نال) بھنڈ دا کم اے فجرے
صد قے دیاں سریاں کٹھیاں کر نیاں۔

۳۔ (اوے ہیک نال) پیشی ویلے کمیٹی دا پانی پینا۔

گلا بو۔ (اوے ہیک نال) گفتاں ویلے کورا لٹھا لین میا نی کلاتھ مار کیٹ جانا۔

گلا بو۔ جے بھنڈ دا کم دیل لینا تے مُڑھیک اے۔ ایو بھنڈ نہیں میں
نہیں۔

بھولا۔ تاہیوں تے آکھیاے گھر جا کے آرام کرو خیر نال۔
اک داج۔ ایہہ وی تیری اولاد نیں گلا بو۔

گلا بو۔ نہیں او جوانا۔ ایہہ گل نہ آکھیں۔ کسب کماون شیر فی داد دھ پچاون
اے۔ کسی دی کوئی اولاد نہیں ہوندی۔ کوئی ماپے نہیں ہوندے۔ کسی
کسب دا ای پتر ہوندا ہے تے کسب دا ای پیو ہوندا ہے۔ (کھلیر)
میں ایہناں نوں پتروں بھنڈ بناؤنا چاہوندا سا۔ ایہہ میوں بھنڈوں
پیو بناؤنا چاہوندے نہیں۔

(اک جنا گلا بونوں ویل دیندا اے)

گلا بو۔ ویل۔ شیر فی دے دُدھ دی ویل۔ کسبیاں دے صدق دی ویل۔
صدق والیاں توں ویل ودھائیں تے یکھ لائیں۔

بھولا۔ (ویل دی ہیک) تے دو تو لے دُدھ و پچ چنجی کلوپانی کیٹی دا پائیں۔

۲۔ (وعظ والی ہیک) نہیں تے جلا ب لگ جان گے پھیاں شیر دیاں نوں۔

۳۔ (وعظ والی ہیک) تے چڑیا گھر والے اوہناں نوں غیر حاضر و کھال کے
و پچ رجسٹر اں دے۔ اوہناں دی گھر لے جان گے چرنی واسطے طاقت
دا تیل بثان دے۔

بھولا۔ آہو سانھیاں دی ابادی جوں گھٹ گئی اے۔

۴۔ کیہہ بھیاں نیں سانھیاں نوں ؟

بھولا۔ پنجاہ فی صدی عرب ڑگئے نیں۔ پنجاہ فی صدی بھرتی ہو گئے نیں۔ تے
باتی سنسر والیاں کٹ دتے نیں۔

۵۔ (پشاں) میں سُنھیاے گو منٹ نے سانھا پال سکھم کڈھی اے۔ ریٹاڑ
افراں نوں مرتبے دے بان کے۔

۳۔ رٹاڑ بھنڈاں دا کیہہ بنے گا؟

بھولا۔ اوہ کاواں دے سونہہ چوں بُر کیاں کھون گے۔

۴۔ (پیاس)

گلابو۔ (خلقت نال) پیشو میرا نیاں اجے وچے ای اے۔ میزوں دیسا جافے
بئی بھنڈتے کاں و پچ کیہہ فرق ہوندا ہے۔

(اک جننا گلابو نوں ول دیندا ہے)

گلابو۔ ول بھنڈاں دیا ربا توں ول دھائیں۔ بھنڈ رکھیں تے کاں نہ بٹائیں۔

(عہراں پھر قنال گلابو دے ہتھوں ول جھپٹ لیندی اے)

گلابو۔ چلو کاں دا کم میھوں سُن لو۔ تمباں دی تاڑ رکھنی۔ دیگاں دوائے
کھیاونا نے کاگورا لپاونا۔ لاکڑیاں کولوں تو ہے تو ہے کراونی تے
لاکڑیاں دی وگانی جو ٹھچنجاں نال چاونی۔ ہُن بھنڈ دا کم کیہہ اے
ایہہ تیں دستو۔ (کھلیر) سوچ کے دیا جے۔

(خلقت و پچ مسٹھی مسٹھی کھسرو پسر)

گلابو۔ چنگا تیں سوچوتے میں تو لاوناں۔

اک واج۔ کیدا ہے

(ہاسا)

گلابو۔ تھاڑا

(ہاسا)

گلابو۔ (گاوندا ہے) ایں بئی لکھ جہاں دے۔

سانوں اگ تُفیک

اسیں بئی لکھ جہاں دے۔

(پہلوں گلا بودا واج سُرتے نہیں مکدا - ہولی ہولی نتراجاوندا اے
تے پڑنوں پچڑ کھن لگدا اے)

مہراں - بھولیا - وے پُرڑھوکی پھر کے آگانہ ہو وو - پیو دی بڈھی جان
جے کلے دی -

۲۔ آہوبی اگے ہو وہی -

بھولا - کیسہ بول نیں - بھی لے دے مینوں گکھ ڈوریا ہے
مہراں - دے ڈوریا دادی بہتمن نوں پواوٹنا ای - اودھی سُن -
گلا بو - اسیں بھی گکھ جہان دے
سانوں اگ تفیک

گکھوں ودھ جینہاں نوں جڑیا
بھگتمن کل تریک

اسیں بھی گکھ جہان دے

(اک جنا ویل دیندا اے)

گلا بو - ویل - جہان دیاں گکھاں دی ویل - گکھاں والیا توں ویل و دھائیں
تے دھکھدی دا بھانپڑ بنائیں -

(مہراں ویل بھوچپن پے بندھی اے - بھولا ڈھوکی تے ہتھ
مار کے واج لاوندا اے - ۳، ۲، ۱ وی نال لگدے نیں)

بھولا - گکھوں ودھ جینہاں نوں جڑیا -

۲۔ بھگتمن کل تریک

۳۔ اسیں بھی گکھ جہان دے

گلا بو - (خلفت نال) جوانو پیسے نوں میں نہ تے نہیں کر سکدا - دوزک جوں

نال لگی ہوئی ۔ (ہاسا۔ ہر اس کے گلابوں دھپھے مر نیدی اے)
پڑگاون دی ویل گوں کے دنی دی اے ۔

سانوں آگ تفیک اسیں بئی گھجہ جہان دے
دکھھ منڈے پلوں شرمی نال رلدے نئیں۔ مڑو کھیو
ویکھی کھل ڈھنڈے نئیں۔ جیویں جیویں پڑگاون ورچ رلداً
گلابوں ہر ورچ آ کے انترے بولی آؤندی اے۔ اور کس سارا پڑ
گاؤندی انترے چاوندا تے دہراوندا اے)

گلا ببر۔ چڑھیاں ہویاں دی لہندی ویکھے
سادھی اکھ بریک

اسیں بئی گھجہ جہان دے
کوڑے نہ جدتائیں جان ہمارے
لگدی اے سانوں یک

اسیں بئی گھجہ جہان دے
جنی گل گوا لئے کوئی

اونا ای یک دوھیک

اسیں بئی گھجہ جہان دے
ماکھیاں دے اوڑے جنگل

سادھے اج شریک

اسیں بئی گھجہ جہان دے
باہر دل سادھا دھوں نہ نکلے
اندر چنگ اڈیک

اسیں بئی گھو جہاں دے
(پڑ وچ بھنگڑا پیا پیندا اے ، گلا بوجھلو جاوندا اے تے بھنگڑا
مٹھا پے جاوندا اے)

اک واج - گلا بوجول ونی -
گلا بوجو - ہسن تھاڈی واری اے -
ہور واج - عاشقا ہو ونی اگانہہ
عاشق - مینوں سنگ آوندی اے گلا بوكولوں -
گلا بوجو - جے عاشق ہیں تاں اگانہہ ہو - گلا بوتے سکا کسی ہویا -
عاشق - میں بول دینا تُسیں چالیشا -

اک جنا - جے ڈگے نہ تے چالیسا مینوں وی - بول توں -
عاشق - سنو سنوئی کھٹیاں پھلاں دی گل سنو
پڑ دیاں چونکاں وچ چھپرے کھڑ دے نیں -
وڈیاں واٹاں اسیں آہرے لگے شدے نیں
بالاں واٹاں ایہہ آپنی مژمرڈ گندے نیں

اک جنا - ہلا ونی کیہہ آہنڈے نیں ؟

عاشق - چارے کنیاں جیہنہاں دیاں خالی - چارے کنیاں - چارے کنیاں
جیہنہاں دیاں خالی بئی اوہنہاں ڈرنا کیہہ -

گلا بوجو - (پنج کے) بئے بئے بئی اوہنہاں ڈرنا کیہہ -
پڑ - بئے بئے بئی اوہنہاں ڈرنا کیہہ

عاشق - اسیں پانی اندر پانی - اسیں پانی - اسیں پانی اندر پانی
تے ڈلھنا بھرنا کیہہ -

پڑ -

عاشق

بلے بلے بئی ڈھننا بھرنا کیہہ۔

تیں چڑھ گدیاں تے پھیر و گوٹاں مکر دیاں

تیں گھر گھر واڑو رسمان جھولی چکن دیاں

اک جنا - بوہے مکن دیاں

گلابو - جھونگے جھن دیاں

سانوں مکر دا بتا دے کے ہتھ دڑھائے جے -

پڑ - بلے بلے بئی ہتھ دڑھائے جے -

ساڑیاں ہتھاں تے مُراں لا کے نوٹ چلاتے جے -

پڑ - بلے بلے بئی نوٹ چلاتے جے -

سانوں انھیاں کھوہاں و پچ ڈک کے راج کمائے جے -

پڑ - بلے بلے بئی اج کمائے جے

ساڑے پڑیہنیرے و چوں پنگرے ہتھ فویں

پڑ - بلے بلے بئی پنگرے ہتھ فویں

عاشق - بھاڑے دیاں ڈانگاں تے

اک جنا - ہتھ جیہڑے بھارو نیں

اک جنی - ہتھ جیہڑے مارو نیں

گلابو - موتیاں نوں دارو نیں

بلے بلے بئی ہتھ جیہڑے دارو نیں -

پڑ - بلے بلے بئی ہتھ جیہڑے دارو نیں -

(جنگڑا ترکھا ہو کے سچے سچے مٹھا پے ویندا اے - لوک ہولی

ہولی مڑھاک ویندے نیں)

اک واج - ہن پتہ لگائے بھنڈ را کم کیہہ ہوندا ہے۔

گلابو - آپشے کم داوی پتہ لگا ای جوانا ؟

دتا - میں اک گل پچھپی سی تیرے کولوں - اوس دیلے دی پی رُزگری اے۔

گلابو - کیہہ ناں ای -

دتا - دتا

گلابو - پچھہ دتیا متے میری پنج دچ ہووے -

دتا - توں چھڑا آہنا میں بئی کسب کماون شیر فی دادھ پچاؤن اے۔ تے

پھیر اسیں کیہہ آں اسیں کبی نہیں ؟

گلابو - کیہہ کسب اے تھاڑا -

دتا - مشیناں اگے کھلوٹا -

گلابو - اوہ کاڈا کسب اے -

دتا - تے ہور کسب کیہہ ہوندا ہے۔

گلابو - چھڑا بندے دے ہتھ پیر بناؤے - اوہ دیاں اکھاں اوہ دی جیجھ

اوہ دے کن بناؤے

فاروق - صنعتی پر ولتاریہ عالمی انقلاب دا ہرا اول دستہ اے - ایدا تمام تر

شور ایہنوں سرمایہ دارانہ صنعتی تجربے نے دتائے - ایہہ کسب کمال

نہیں تے ہور کیہہ اے -

گلابو - دتیا ایہہ کون ای جوانا ؟

دتا - ساڑے لیڈر نیں فاروق ساپ -

گلابو - جن عطا فی نتھی کنٹھ سہواڑا -

دتا - اوہ کیہہ ہویا -

گلابو۔ تے جیہڑا فروق لیڈر بولیاۓ اوہ کیسہ ہویا۔ کیوں وئی پھے والیو
میری گل سچی اسے کہ فروق لیڈر دی۔

اک واج۔ سادے دلوں دونوں سچیاں نیں۔ معرفت دیاں جوں ہوئیاں۔
بھولا۔ چڑی گھٹ بھگیاڑ چھونا گھین گھین۔
مہراں۔ جیبجہ شیفے پچ کر دے۔

بھولا۔ بے بے یہ معرفت کی بات چیت ہے۔ تم کیوں آپنی سنسر کی
کیسچی چلاتی ہو۔

(تقریر دا پنیtra بخداۓ۔ پہلوں ہتھ و پچ "مائیک" پھر کے
ٹھوٹگے نال ٹٹ کریندا اے مُڑ پھوک نال)
گلابو۔ جسے توں بھنڈتے لیڈر و پچ فرق دس سکیں تاں تینوں بولن واحق اے
بھولا۔ (مُڑ مائیک ٹٹ کر کے تقریر دا اے) بھنڈ اور لیڈر میں فرق یہ ہے
کہ جگتیں بھنڈ کرتے ہیں۔ ویسیں یعنے کو لیڈر آ جاتے ہیں۔

۲۔ بھنڈاں نوں جتیاں اگوں پنیدیاں نیں تے لیڈراں نوں پچھوں۔
۳۔ لیڈراں نوں ماپے جمدیاں کھلا چھڈ دیندے نیں۔ بھنڈاں نوں دفتاکے
وی اتے کھلوتے رہندے نیں۔

گلابو۔ تیس ایساں گوڑاں دا کلان نہ سنو فروق سا ب۔ تیں آپنی گل دا مطلب
کر دیو میں آپنی دا کر دینا۔

فاروق۔ ایس دیلے تے تیں ای گلاں کرو یا با اسیں تے سُشن آئے آل۔
بھولا۔ اُڑکاں !

(گلابو دیل نہیں ہو کدا۔ پیسے پھر کے جھٹ دا جھٹ کھلوندا
اے۔ مہراں نال ای دیل جھپٹ لیندی اے۔ تے پیسے پلے

بندھی بھولے نوں پنیدی اے۔]

مہراں - وے توں کجیا نہیں رہندا۔

بھولا۔ میں تینوں تے نہیں آکھیا بے بے ایویں نہ میرا جلسہ خراب کر۔

گلابو۔ ویل۔ وڈھی دی ویل۔ ربآ توں وڈھی دامال دوزک پچ پائیں تے بھنڈ
نوں نھاتا دھوتا ڈھیٹھ بٹائیں۔

(لاسا - مہراں ہس کے گلابو نوں دھپھه مریندی اے)

دتا۔ میری گل تے وچے ای رہ گئی گلابو۔

گلابو۔ تیرا کسب کوئی کسب نہیں دیا۔

دتا۔ کیوں ؟

گلابو۔ بیہڑیاں مشیناں اگے کھلونا یں اوہ تیریاں نہیں ؟

دتا۔ لگدیاں ساڑیاں ہڈاں دی پیچھے نال نہیں۔ پر ساڑیاں نہیں۔

گلابو۔ تینوں تیری مخت مل جاندی اے ؟

دتا۔ مخت تے ماںک لے جاندے نہیں سانوں تے اوپوکاں والا بھورا
ست کے اڈاوندے نہیں۔

گلابو۔ مشیناں بگانیاں۔ ہتھاں دی کیتی بگانی۔ تیرا دل تیریاں ہتھاں نال
رسدا ہے ؟

دتا۔ نہیں۔

گلابو۔ مُڑ تیرا شوہ تیرے اندر گیکن وتسے۔ شوہ نہ وسے تے اندر ویلا تے

نہیں رہندا۔ کے تاں رہنا ہویا۔ سو اندر میں رہندي اے۔ بھپڑلیں

انھی ڈوری گنگی۔ مُردے کھانی۔ کیہہ وڈے لوک کیہہ بھپوٹے لوک۔

بسھ آپو آپنی میں دے راتب فی۔ بوپئی ہوئی آاندرال وچ میویاں

شیواں جاں پھیلر دیاں نیں جاں سنگڑ دیاں نیں - میں وڈا بندہ بننا سکدی اے - چھوٹا بندہ بننا سکدی اے - کبھی نہیوں بننا سکدی -

راجو - گلابو جے مشیناں نہ ہوندیاں تے ایسہ پڑکیوں بجھدا ؟
گلابو - کیہہ ناں ای جوانا - کھلوکھال -

راجو - بیٹھا ای ٹھیک آں توں گل کر -

اک واج - راجوراکٹ !

گلابو - حق آکھیا ای راجوراکٹ - جی کردا تے تیرے ناں دی دیل ہو کاں -
(اک جنہا را جو دے سروں وار کے دیل دیندا تے)

گلابو - دیل - دیل - رباؤں حق دا لیاں دے پڑنھائیں تے راجوراکٹ کولوں
ہمیش ای حق اکھوائیں - آہا - مشیناں نہ ہوندیاں تے پڑکیوں بجھدا -
کھوہ نہ بچپدے تماں یار کتھے ڈھکدے - وہین نہ وگدے تے ڈاراں کھول
جڑ دیاں -

بھولے نوں چبی دیندی اے)
بھولے نوں چبی دیندی اے)

گلابو - وہین نہ وگدے تے ڈاراں کھول جڑ دیاں - پڑجتھے بگانی چوگ ہو دے
اوٹھے بگانی پھاہی وی ہوندی آ - راجوراکٹا -

راجو - جے مشیناں میریاں ہو جان تے -

عاشق - پھیر پھاہی تیرے ہتھ ہو دے -

اک واج - راجوراکٹ اینڈ سنر لمیڈڈ -

گلابو - نہ بئی - تیریاں نہ میریاں -

عاشق - تیر میر مک جائے تے میں مک جائے -

گلابو۔ مک کا ہنوں جائے کمل جائے۔ سادیاں وجوداں دے پنجر بیوں چھٹ کے بے قید ہو جائے۔ ساری خداں نال اک مک۔ بے روک۔ نلچ۔

میں بے قید میں بے قید نہ روگی نہ وید (اک جنتی دل دیندی اے)
گلابو۔ سخنی بمحے شاہ دے ناں دی دل، بھیناں تے بھر جائیاں دی دل۔
سخیا ہن بھیناں تے بھر جائیاں کوں فقرائی نوں تھا پڑے دوائیں تے دل دھائیں۔

بھولا۔ کا داں دی عیش اے بھی نہ کوئی اوہناں لئی پنجرے سبواونداۓ نہ
پھاہیاں اڈداۓ۔ کھلا کھاؤ تے نشگا نخاؤ۔

۲۔ (گلابو دی نقل درج دل ہوکے) رباتوں کاں رہن دمیں راجورا کٹ نہ بشائیں۔

۳۔ مجرماں دے جلسے پچ سانوں دل دا منہ نہ دکھائیں۔
(فاروق بھولے نوں دل دینداۓ)

بھولا۔ (چھیتی چھیتی) فروق سا ب دی دل۔ سا ڈے لیڈر دی دل۔ ساری قوم دے لیڈر دی دل۔

گلابو۔ آ کا داں ہینوں چوری پا داں۔
(مہراں نال ای بھولے دے ہتھوں دل کھوہن لگدی اے۔ بھولا جھاکا دے کے آپنے کھیسے پچ پاون دی کردا اے پر مہراں کھوہ لیندی اے۔
بھولا۔ (کھج کے) دونہاں پار ٹیاں دیاں دو ٹماں اکو ڈبے پچ پانی آ۔ آ پے جلوس کڈھا بھیں گی۔

مہراں۔ دے کھسماں نوں کھانداۓ جلوس۔ میں جنتی تے لکھنی آں۔ تیں رنائی نوں کھواو کما ٹیاں (بھولے والی دل کڈھ کے چڑھڑ کر کے اوہدے

مُونہہ تے مار دی اے۔ بھولا پسیے پُج کے کھیسے پا لیندا اے)
بھولا۔ سنسر!

۱۲ سینت دی کئنچی مہرال دے مونہہ اگے چلا وندتا اے۔ مہرال
دے بولدیاں بھولا چڑھوئی دیل کٹھ کے گیند و نگرا چھالا تے
تے فیلڈرال و نگر کچ کر کے باہوان اُچیاں کر کے ٹپدا اے۔ ۳،۴-
ساتھی فیلڈرال و انگوٹھی مریندے نس کے اوہنؤں سخا پڑا دیندے
تے بچھے مریندے نیں۔ ایہہ سارا کم اوہ ڈاڈھی پھرتی نال
کریندے نیں تانجو پڑدا دھیان مہرال ولوں ہے۔)

مہرال۔ رناؤں آکھو خرچے کرن پورے جیہڑیاں انھیاں سویاں چ
یں دھاگے پئی پادنی آں اوہ تے میں جانشی آک نہ اونتری چھپت
دا پستہ نیں راتیں سرچ چنی اے کے دنیں ماںک جھپیں مینیں
کرا یہ ودھان دی آکھو دیندا ٹھٹھے کھوہ دا

بھولا۔ ٹینوں ڈاکٹرا قبائل نے آکھیا سی بھنڈ جنم۔

۱۔ کوئی شیخ جمدیوں ہن نوں تھانوں جھ تے گھل کے رمان نال بیٹھے ہوندے۔
۲۔ کوئی ملک چودھری جمدیوں۔ ادھے پاکستان نوں جدے دا پاسپورٹ
بٹوا دیندے ادھے نوں دبئی دا۔

بھولا۔ ایہہ گلیاں ہو جاندیاں سنجیاں۔ وچ توں پلازے تے پلازا پواندیوں
دنیں کلی شاپنگ کر دیوں شایں چاچے نال شاپنگ کر دیوں۔ ناشتے
لندن تے پنج نیو یارک تے ڈر جاں۔

۳۔ توں بھنڈ جھے جینہاں نوں کوئی چھتر دی ہدارا نہ مارے۔
بھولا۔ جیہڑے مرن گئے پانی منگن تے گوانڈھی آکھن نفلات کر دے نیں۔

۳۔ جیہڑے دیا ہواں دیاں بوٹیاں ہیٹھاں کر ان لئی بسیاں سیاسی جگتاں
دی جوین ونڈ دے پھرن۔

مراں۔ میں بھنڈ نہیں جھے۔ میں تھانوں برادری کو لوں توڑ توڑ کے سا بھیا۔
لوکاں دے بھانڈے مانجھ مانجھ کے پوتڑے دھو دھو کے تھانوں
سکولے گھلیا۔

بھولا۔ اوہو۔ تدے ای۔ ماشرٹ نوں پتہ لگ گیا ہونائے نا۔ ایہہ بھانڈے
مانجھن دا کورس کر کے آئے نیں ماں دے پیٹ چوں۔ اوں
پڑھائی دیلے نا بھانڈے منخوان سانوں گھر ٹور دینا۔ تے چھپی مگروں
نا آپنیاں پنیاں ملوان دے ویہ رپتے منگنے۔ ٹیوش فیں۔
(ایہہ گلاں کر بیندیاں ترو نہ بھراواں اتے آک عجیب بالاں
والا رنگ آؤ نیدا اے۔ جیوں رل کے کوئی شرارت پئے
سوچدے ہوون)

بھولا۔ ابے سانوں شریعت آڑھتیئے دی ہٹی بھادتا۔ بھی دور دل نیڑوں
ماں الگدا جے۔ بُڈھیاں ترے جے تے ایانا اک نہیں۔ جے حیله کروتے
ایدا کار و بار سانجھ سکدے او۔

(پڑوچ کھسپر پھسپر)

۴۔ جدوں ساڈی رپوٹ آوی بھی ایہہ کم نہیں کر دے گا ہیکاں نال جگتاں
کر دے نیں۔ تے ابے ساؤے نال اوہ کرنی جیہڑی نویں ٹھانیدار
مشتبیاں نال کر دے نیں۔

(کھسپر پھسپر پوپل دھدھی اے)

۵۔ جدوں رپوٹ آوی بھی بیٹھوں پھٹ گئے نیں۔ ابے سانوں برآمد کر

کے تڑا شریف آڑھتیے دے جمع کر آؤنا ۔

اک واج ۔ بلے او وڈھیا کسپیا ！

ہور واج ۔ بڈھافڑیا ۔

(رلیاں ملیاں وا جاں کجھ لوک کھلو جاندے نیں)

اک کھلوتا ۔ (چھبی دے کے) ایہ سانوں سبق پڑھاون آیا سی جے فراڈیا ۔

(رولا ۔ چچ کھے لوک کھلو جاندے نیں)

دا جاں ۔ گل تے سنو یار ۔

بڑا برداشت کیتا ۔ کوئی حدودی ہوندی اے ۔

سادھا صبر ہور نہ آزمایا جائے ۔

مکاؤ یار ایہ بک بک ہن ۔

باہر سٹوس چک کے ۔

اوہ پر ہو یا کیہہ اے ۔

ایہنے فاروق ساب دی بزقی کیتی اے ۔ ہن ایہنوں بندہ

بننا کے ای ٹوراں گے ایتھوں ۔

فاروق ۔ میں ساتھیاں نوں درخواست کرائیں گا کہ میری ذات نوں درمیان فوج

نہ لیاںدا جاوے ۔ میری عزت بے عزتی دا کوئی مسئلہ نہیں میں اک عام و رکر

اک ۔ میری عزت تھاڈی عزت اے ۔ ہاں اصولی گل ضروراے ۔ ساتھیو!

میں ذاتی طور تے پہلوں ای ایس پروگرام دے خلاف ساں مجنت کشاں

دی مجاہدانا جدوجہد دے خلاف جیہڑی سازش کلچر دے ناں تے ہو رہی

اے ۔ میں تے اوس توں پوری طرح آگاہ ساں اور ہاں ۔ اچھا ہو یاۓ

سادھے کچھ دوست وی بے ناقاب ہو گئے ۔ اور تھاڈے واسطے دوست

دشمن دی تیز دی آسان ہو گئی ۔ دوستو ! انقلابی جدوجہد اک ہمہ جہتی عمل
اے مگر بنیادی طور تے ایہہ جدوجہد تعاشرت دے میدان وچ محنۃ کش
طبقے دی ختنی بالادستی دے حصول دی خاطر برپا کیتی جاندی اے ۔ جد
ایں بالادستی دا حصول مکمل طور تے عمل وچ آجاوے تے بالائی ڈانچے
اُتے آپنے آپ ایہدے خاطرخواہ اثرات مرتب ہونا شروع ہو جائے
نیں ۔ مگر ساتھیو ! کچھ عرصے توں لوک ثقافت اور لوک زباناں دے
ناں تے محنۃ کشاں نوں گاون وجاون اور شعرو شاعری دی افیون
دے کے اوہناں نوں گراہ کرن دیاں بلکہ بے دست دپا کرن دیاں اؤ
کوششاں کیتیاں جا رہیاں نیں ۔ جیہنماں دے پچھے پسماںہ ٹٹ پونجیا
شور جاگیر دارانہ ثقافت دی باتیات تے سامراجی گماشته ثقافت یاں
زہریلیاں گولیاں نیں ۔ جیہڑیاں ہمیشہ ساڑی انقلابی بیداری اور عالمی^۱
محنۃ کش تحریک دے پختہ شور تے آپنے وطن دے معروضی خالات
دے سنجیدہ مطالعہ دی بنیاد اتے بری طرح ناکام بنادتیاں جان گیاں ۔
ساتھیو ! ایہہ لوک مراعات یا فتح طبقے دے ڈرائیک رو ماں دی نام نہاد
روماني فضا وچ چرس دے دھوئیں دی آڑ وچ آپنے خبیث سفلی
جنڈبات دی تکین دی خاطر ساڑے بزرگ کلاسیکی شعراء نوں استعمال
کر کے ساڑی بدنا می دا باعث بن رہے نیں ۔ لیکن ایہہ لوک بجائے
خود کوئی اہمیت نہیں رکھدے ۔ ایہناں دے پچھے بائیں بازو دیاں
اوہ نام نہاد کھسی پار ڈیاں تے اوہناں دی متضاد قول و فعل دی حامل
بزدل غپشن یا فتح قیادت اے جیہڑی آپنی ٹٹ پونجیا پدرشاہانہ چودھڑا،
نوں برقرار رکھن واسطے اور محنۃ کش تحریک نوں ترمیم پسندانہ عافیت

کوشی دے حوالے نال گراہ کرن واسطے ایہناں لوگاں نوں استعمال کر رہی اے ۔ اسیں ایہ سب کچھ ہرگز نہیں ہون دیاں گے ۔ اسیں ایہناں نوں مزید بے نقاب کرائیں گے ۔ ہُن ایہناں نے ٹریڈ یونین مخاذ تے ساڑی طاقت اور باقیماندہ محاذاں تے سالہا سال دی انتہک محنت دے بعد بروئے کار لیانڈرے گئے محنت کش طلباء اتحاد نوں کمزور بناؤں واسطے نت نویں سہیاراں دے حوالے نال میدان وچ آؤنا شروع کر دتائے ۔ ایہہ اجدا پر گرام اوسمی سازش دی اک مذموم کڑی اے۔

نعرے :- غداروں کے یار ۔ ٹھاہ
دشمنوں کے دتے ۔ ٹھاہ

(اک ہور لیڈر جہا بندہ اٹھدا ہے ۔ مونہہ تے کالی خسماںی، سر تے ٹوپی ہتھ و پچ نکری مُٹھو والا بریافت کیس ۔ یعنک دے کالے فریم دیاں باہیاں اُتے لشکنے پترے لگے ہوئے نیں)

واجاں ۔ بہہ جا
بہہ جا

تشریف رکھا دئے

فاروق ۔ دوستو ۔ کامل ساب نوں انہمار دے جمہوری حق دے حوالے نال بولن داموقع دتا جاوے ۔

کامل ۔ (خطیباں والی لٹک نال گلگدا اے مونہہ و پچ پان ہے پر پان ہے نہیں ۔ عق سنگھوں کٹھدا تے ۔ فاروق دانگ پوندای جھگو جھگ نہیں ہوندا ہولی ہولی تپدا اے پرتپ کے دی لٹک نہیں چھڈدا ۔)

عزیزانِ گرامی قدر۔ میں تھاڑا اور آپنے فائل دوست فاروق صاحب دا
 بے حد شکر گزار آئ کہ میتوں آپنے مافی اضمیر دے انہمار دا موقع دتا
 گیا اے۔ ایمہ دے پچ شک نہیں کہ سادھی جدوجہد اور جدوں میں
 سادھی جدوجہد آکھنا تے میری مراد ہوندی اے تھاڈی جدوجہد۔
 تھاڈی اور سادھی مشترکہ جدوجہد۔ ماں تے میں عرض کر رہیا ساں کہ
 سادھی جدوجہد محنت کشاں دے جائز حقوق واسطے ہے۔ پر ایس
 جدوجہد نوں ایس نیک اور مقدس جدوجہد نوں بعض وطن و شمن عنابر
 جس طرح آپنے گندے مقاصد واسطے استعمال کر کے ملک دے امن
 اور سلامتی نوں برپا کرنا چاہوندے ہن ادھ کوئی ڈھکی چھپی گل نہیں سانوں
 ایساں بدجنت عنابر توں ہر وقت خبردار رہنا چاہیہ ॥ اے۔ ایمہ لوک
 ثقافت دی آڑ پچ اسلامی روایات اسلامی اقدار اسلامی شعائر دامداق
 اڑاوندے ہن۔ ملک دے اساسی نظریے دیاں جڑاں کٹدے ہن۔
 بزرگانِ دین دے اقوال نوں ایساں دے مقدس کلام نوں آپنے
 مخصوص مذہب مقصود واسطے توڑ مردڑ کے پیش کر دے ہن۔ ایساں
 لوکاں نوں نہ مال بھیق دی تمیز اے نہ وڈے چھوٹے دی۔ مکاری،
 منافقت اور دعا ایساں دی تکنیک اے۔ اخلاق باختگی ایساں دی
 مجبوری اے۔ کون لوک شامل ہن ایساں دیاں صفاں پچ۔ دھرمیے
 کمیونسٹ مغربی آزاد خیالی دے کوڑھ دے مارے ہوئے مادر پدر
 آزاد عنابر۔ دوستو! ایمہ گل شک و شبہ توں بالاتر اے کہ مختش
 ساتھیاں اور بھراواں دے حقوق سراسر نظر انداز کیتے گئے ہن۔ او
 اج نہیں عرصہ دراز توں نظر انداز کیتے گئے ہن۔ ایمہ گل مزید برداشت

نہیں کیتی جائی چاہیے اور نہیں کیتی جائے گی پر سانوں ایسہ دی نہیں
 بُھلنا چاہیے کہ سادا دین اعدال سکھاوندا اے ۔ اسیں آپنے حقوق
 واسطے لڑاں گے ۔ پر آپنے فرانض دی ادائیگی دلوں دی کے نوں آپنے
 دل انگلی نہیں چکن دیاں گے ۔ سادے آپنے حقوق و فرانض ہن ماں دے
 دے آپنے حقوق و فرانض ہن ۔ لیکن میرے عزیز اگر اسلام دے دشمن
 کا میاب ہو گئے بیرونی نظریات دے حامی کا میاب ہو گئے تے دین
 دانال کوئی نہ لئے گا ۔ اگر دین دانال کوئی نہ لئے گا تے نظریہ مست جائیگا
 اگر نظریہ مست گیا تے ملک نہ رہے گا ۔ اگر ملک نہ رہیا تے نہ ماں
 رہے گا نہ مزدور ۔ نہ امیر رہے گا نہ غریب ۔ دھیاں بھینٹاں یاں عزماں
 لشیاں جان گیاں ۔ آون والیاں نسلام بے خیرتی دے ٹھکریاں تے
 پلن گیاں ۔ اور سادے اُتے لعنت بھیجن گیاں ۔ دوستوں میں تھاڈاً زیادہ
 وقت نہیں لیٹا چاہوندا ۔ میں آخروچ صرف اینا کہنا چاہوناں ۔ کہ میرے
 فاروق صاحب نال ہزار اخلافات ہون ایس معاملے وچ میں اوہناں
 دی مکمل تائید کرناں ۔ اوہ جو وی اقدام تجویز کرن اوہدی مکمل حمایت
 کرناں ۔

فاروق ۔ ساتھیو ! ایسہ اک ایسا معاملہ اے چھدے وچ مسجدہ محاذ دا اصول
 اپنایا جا سکدا اے ۔

[نعرے ۔ ”دشمنوں کے دتے ٹھاہ ۔ غداروں کے یار ٹھاہ“ ۔ پنج
 ٹھکرے گلا بول ودھدے نہیں ۔ اوہنوں گھیرا گھتدے نہیں اوہناں
 دے بولن توں تے پیغتھریاں توں جا پدا اے ۔ کے کارروائی
 لئی آپنے آپ نوں گرم پئے کر دے نہیں ۔ ایسہ سارا کم اک ناچ

دے روپ درج اے۔ پونڈ گھیرا موکلا اے۔ ہولی ہولی ناچ دمی لے
ترکھی ہو دیندی اے تے گھیرا سوڑا۔ پڑ درج دل جیھی بہہ گئی اے چھیری
محلیاں وچ پس دمی کارروائی توں پلوں بہہ جاندی اے۔)

پنجے۔ بنا سپتی بھنٹہ

مجھے باز فراٹی ہیے

ڈبہ پیر

گنڈھ دیا پوریا

دنیا دار اشوریا

(نعرے۔ ”غداروں کے یار۔ ٹھاہ۔ دشمنوں کے دتے۔ ٹھاہ“)

پنجے۔ ساڑیاں جھڑھاں ووھن والیاں غدارا۔ اجنٹا!

ساڑیاں دشمناں دیا دلتا۔ اجنٹا!

ملک دیا دشمنا۔ گندیا!

دین دیا دشمنا!

چرسیا۔ بھڑویا!

(”غداروں کے یار ٹھاہ۔ دشمنوں کے دتے ٹھاہ“)

پنجے۔ ہن توں ننگا ہو چکیا میں اوئے۔

ہن تیرا وار ساڑے تے نہیوں چل سکدا۔

بڑیاں بڑیاں نوں راہے پادتا ہے ایہہ کیہہ اے۔

چاک دیو ایہدا بھنگ بھوسرٹا۔

لاہ دیو ایمنوں چکوں

(گلا بونوں پے کے پکھ دھرو کرن لگدے نیں)

بھولا۔ چل بے بے ایتھے تے محاسہ پین لگا ای۔

وعددہ مافاں دی واری آدن توں پہلوں ای چھٹ چلو۔

مہراں۔ نئیں دے میں نہیں جسے جانا (اگانہ دھکے کے پنجاں نوں روکدیاں) تھیں میرے نال گل کر دوے۔ میں دسی آں کیہڑا اصلی اے تے کیہڑا نقلی۔ منڈیاں نوں پڑھنے پادن لئی میں ایدیاں بوڑیاں تروڑیاں۔ کیوں نہ تروڑ دی میں۔ بھنڈ دی رن تے میں آپنیاں بھاگاں نوں اکھوا لیا۔ اگوں بھنڈاں دی ماں میں کیوں اکھواندی۔ کیوں۔ تھاڑے چوں کئے نیں جیہڑے آپنیاں پُترائیں نوں دیہاڑیاں کراون دی سوچدے نیں۔ گدے واہ تھیں اوہناں نوں پڑھاون دا مل نہیں لادنے۔ دسویں نیں تھیں نہیں آہندے تھاڑے جسے جائے افسر بن۔ کیہنوں نہیں سکھاوندے دنیا دے عیش آرام تے حکومتاں۔ میرے منڈے ای رہ گئے سن دھکیاں دھوڑیاں جو گے۔ اسال کوئی ٹھیکھ تے نہیں کیتا ہو یا آپنی لہاتی دا۔ ایسہ کوئی کسب نہیں جسے ہے تے تھیں کیوں نہیں کراوندے آپنی اوہناں نوں۔ خورے کئے مجگ ہو گئے نیں سانوں ایسہ نوشی سیہڑیاں تھیں دی چکھونہ ایسہ سواد۔ ہر کوئی اپر دیکھے تے اسیں انھے بنے رہیے۔ ایسہ کیہڑیاں کرمائیں دا بھوگ اے۔ جسے لیکھاں دا لکھیاں سی تاں اوہ دہیاں گز ہر پڑھ گیاں۔ کوئی ذات کذات نہ رہی۔ ہن تے تھوکاں دے مل تر دے نیں۔ جنی کسے دی چنج ہو دے۔ ایسے مینوں بڑا تماں۔ ایسے کسب کرامت دا جھل نہیں سی چھڈدا۔ میں منڈیاں دا اگا سوان دا سوچدی ساں۔ ایسے خاؤند بناؤندی ساں۔ ایسہ کبی بن کے میری اوہلاں نج لادنا چاہوندا سی۔ اخیراً ایسہ ٹار گیا۔ دو دلیلا ہو کے میرا

آکھیا کرن گاک پیا۔ پھیر اولاد میرے تے سٹ کے لانجھے ہو بلیخا۔
جنافی ذات ساں۔ سکھنے ہتھ ساں۔ جت میں وی نہ سکی۔ نہ منڈے
پڑھنے نہ اوہناں کوئی آہر سکھیا۔ ایہہ گلا بودے کبی تے نہ بشے پر
میں بھنڈاں دی ماں بن کے رہی۔ ہن ایہہ چار گلاں جوڑ دے نیں
آپنے بال پچے نئی۔ ایہہ میرا دری۔ میری جُون نوں لگی لیہہ۔ ہن اسیں
مرکے اک دوجے نوں آزاد کراں گے۔ ایں چمان تے سادا لکھنیں۔
گلا بود۔ توں نیاں کیتا اے صراں میں تیرا دیندار آں۔ بجاویں نیاں وچ دینداری
ہوندی تے نہیں۔ کیوں نیاں ساریاں داسانجھا اے (سوچپیاں) آہو
سانجھا اے سو دیندار دی سارے نیں۔ میں وی آں۔

مراں۔ میں تیرے کولوں کیہہ لینائے۔ میرے جوگا تیرے کول دھروں ای گھ
نہیں سی۔ توں آپ جوگا ای سیں۔ جیہڑے آپ جو گے ای ہون اوہناں
نوں ویاہ وسیبا نہیں کرنا چاہیدا۔ تیرے جیہے آپ تے بدھے ہوندے
نیں آپنی میں دے دوجیاں نوں نحق مار دے نیں نال بخ کے۔

گلا بود۔ کھیڈاں تے بھے میں دیاں ای نیں۔ ویکھناں ایہہ اے پئی میں لڑ
کیہدے گدی اے۔ میں دا ٹوں کوٹ اے۔ میری میں کسب دے لڑ
لگی ہوئی سی۔ نہیں۔ کسب دے لڑوی کیہہ۔ کسب آپ کیہہ ہونداۓ
حرفاں دی کھیڈ۔ ہر کسب کمال پچھے کوئی ہور دنیا ہوندی اے۔ سفناں
دی آسال دی۔ اوتحوں ای عشق والی کستوری ہلدمی اے تے کباں وچ
جان پنیدی اے۔ کباں دی جوں وٹدمی اے۔

مراں۔ (خاب خیال وچ) ایو جہاں گلاں نے کے دیلے میری مت ماری سی۔
گلا بود۔ برادری وچ ہور دی منڈے سن۔ مشریعت سی۔ اوہدی آڑھت سی۔ پاپیاں

تینوں بڑا گھیر پا۔ توں ماراں وی کھادیاں۔ پڑاڑ گیوں۔

مہراں۔ انجھول دیلاسی۔ خورے کیہا ہلارا سی۔ کیھڑے تارے توڑن تے دل سی۔ ہن تے چلتے وی نہیں۔ دھوڑ جم کے پھر ہو گئی اے۔

گلابو۔ توں آکھنا۔ تینوں ملنی آں تے پر جیہے لگ جاندے نہیں۔

مہراں۔ ویاہ ہو گیا تے پڑٹ گئے۔ تیرے نال رین وی قید بن گیا۔ ماپے گھر نالوں وی کرڑی قید۔ اٹھے پر چلما چبھا۔ ایا نیاں دے پوارٹے لوکاں دے میہنے۔ میں تینوں گھٹن کماون دا آکھنا توں متحے وٹ پا کے کھونجے وڑ جانا۔

گلابو۔ پوندر تاں مینوں لگدا سی سجدہ تیرا ای دوس اے۔ توں وچوں دنیادار مکلی ایں۔ پر ہولی ہولی چانن لگا۔ اسال دونہاں رل کے گھمن گھیر وچ چھال ماری اے۔ میں تینوں باہر کھچن دا ڈل لایا۔ مینوں جاپے توں مینوں گھٹ کے چمپڑ گئی ایں۔ اندر ول پی کھچنی ایں۔ تیرا نہیں سی دوس۔ گھمن گھیر دا دستور ای ایہوا اے۔ اوڑک میں تینوں چھڈ دتا۔

مہراں۔ مینوں چھڈ کے توں آزاد ہو گیوں۔

گلابو۔ آزاد کیوں ہو سکنا ساں۔ میں آپنا گیڑ تیرے اکٹ کر لیا۔ مینوں گھمن گھیر دے چھر باہر وارثن لگ پئئے تے تینوں اندر وار۔ مینوں سمجھ رل گئی بئی گھمن گھیر میرے وجود دوں وڈیرا اے۔ میری و توں باہرا اے۔ پٹھاو گدار ہساں تاں موت مینوں ایہدے کنڈ بیاں توں باہر لے جاسی۔ توں سدھی وگدی ایہدے دھرو چکار جا ڈسیں۔ موقوں اگیرے ساڑے رُوح گھمن گھیر توں چھٹ کے مڑ مسن۔

(جیوں گلابو تے مہراں دی گل ٹری اے۔ تے لوکاں اوہناں میں

گوہ کیتا اے۔ گھیرا گھٹ ٹوے وال گلابو دلوں ہولی ہولی بے پرواہ

ہوئی گئے نہیں۔ اودہ ابا سیاں لیندے اک دوجے ول اک ادھگل
ریڑھدے نہیں۔ کہیں کہیں اک دوجے نوں ہورا دھپھہ وی لے
کے پیندے نہیں۔ اک ادھوار ٹھاپ و ٹاندر ادھی ہوندا اے۔ اور کل
بُنتے ہنگلاون لگ پیندے نہیں۔ ایسہ سارا کم اوہناں دھی آڈھی وائگ
ناپ رُوپ و پچ اے۔ ایسہ ناپ تے و پچ پھٹے دا ٹھاٹ اے۔
گلا بوتے ہرال دھی گل پچھو کڑے ایسہ ناپ پیا چلدا اے۔ اور کل
اک ٹوے وال۔ (اباسی) چلنے با چھا نیشدہ آگئی اے۔

دو جا۔ چھڈ فردق با چھازی او زاری اے۔ (اکڑی) اسیں تے اجے بریک فاٹ
کرنائے با چھا۔

(ٹوے وال رُوپے نہیں)

فاروق۔ (اٹھاے) آہو بھی چلیے دنیں عاملہ دھی میٹنگ وی اے۔
اک ٹوے وال۔ ہر طریقہ دا آملہ۔ دن دیاں دن نال با چھا۔ چلو کوئی جان شان
بنائیے چل کے۔

(فاروق ٹردا ہے۔ کامل دھی اٹھدا ہے۔ کہیں ہور وی اٹھ ٹردا
نہیں)

کامل۔ دیلے دھی نماز اتے کویلے دیاں ٹکراں۔ ایسہ منے حل کراں گے تے اسیں
کراں گے انشار اللہ العزیز۔

اک ٹوے وال۔ (بوہیوں) اوٹے ہن آجا ہڈھد۔ نرنے کلچے مرنایی منے
کر کے۔

(فاروق کامل تے اوہناں دے ساتھی ٹوے وال سنے ٹر
جاندے نہیں۔ مگر وہ دو گھری چپ رہندی اے۔ مُڑا نج جا پدا

اے نوکیں جاگ پئے نیں۔ عامِ مجلہ ہوندی اے۔ کوئی تھاں فٹا بندے
نیں۔ کوئی بیٹھے آسن وٹاوندے نیں)

اک داج۔ گئی کلیں۔

ہور داج۔ ہُن گل ہوسی کھل کے۔

راجو۔ ہُن کیمدے نال گل ہوئی اے۔ تماشین کھٹھے ہوئے دے نیں سارے۔

دتا۔ اوس دیلے توں کیہڑا اگے ہو لیوں راجو۔

راجو۔ میں تھاڈیاں مونہاں ول دیندا رہیا۔

عاشق۔ تے اسیں تیرے مونہہ ول دیندے رہے۔

اک جنا۔ اسیں سارے تھاڈے مونہہ ول دیکھدے رہے۔

دتا۔ کیوں۔ ساڑیاں مونہاں اُتے کیمہ لکھیا ہویا سی۔ اسال تھانوں کر کوکیاں
اک جنی۔ تیں جو موہری بٹھے کھلوتے سو۔ اسال جاتا کچھ کر سوای۔

عاشق۔ ایسی خلقت درڑوٹ کے بیٹھی رہی۔ کچھ بجل ہوندی تے ساڑا صدق
بجھدا۔ سارا کچھ اچن اچیتی ہو گیا۔ سمجھا ہی نہیں لگی۔

اک جنی۔ صاف کیوں نہیں آہندے ڈر گئے سو۔ اسیں تے صاف آہنے آں
تھانوں دیکھ کے اسیں دی سمجھیا ڈرنا ای ٹھیک اے۔

اک جنا۔ سارا پھر سٹیج داسے۔ جے پڑتے تھڑا اک ہوندے تے اسیں
تھاڈے ول نہ دیندے تیں ساڑے ول نہ دیندے۔

عاشق۔ ایسہ کیوں پک ای بی جو توں آہنائیں اوہ سارا پڑا آہندا۔

اک جنا۔ جے توں پڑوچ ہوندوں عاشقاتے انج نہ آکھدوں۔

گلاپو۔ کیمہ نال ای؟

جنا۔ اجھے دیلاں توں رجیا نہوں؟

عاشق - پڑتے تھرا اک کیوں ہوون ؟

اک جنی - جے آکھن وکھن والے تے کرن والے اکوای ہون -

ڈنا - ایسہ ہو سکدے ہے۔ سادے پلے تے لگھ نہیں جے۔ کر سکدے او تے کرو۔ جے میرے سے آکھن دی لوڑا تے میں آکھ دینا۔ (گوکداے) میرے کول کوئی گدڑ سنگھی نہیں جے۔ میرے تے کوئی لکھی نہ رکھیو۔

اک جنی - ایسہ آکھن دی کاہدی لوڑا۔ لکھی والی کوئی گل رہ گئی اے۔

اک جنی - ایسہ آکھن نال تہاڑا کجھ سردا ہو سی دیتا۔ سادا نہیں۔

بھولا - ایسہ دی ویلا آوثا سی۔ وکنیاں ای وکنیاں نیں امیدوار کوئی نہیں۔
اک جنی - گواہی دین دا ویلا کھنچ گیا۔

کلامبو - تے مُن بھورے دا ویلا ہے ؟ اگوں دن نہیں چڑھنے ؟

اک جنی - کون آکھ سکدے ہے جیہڑی ہن ہوئی اوہ مُڑتہ ہو سی۔

جنی - جے اوس گھری اسال گواہی دتی ہوندی تے اگوں سادے چھٹکارے دا دن چڑھدا۔

کلامبو - چھٹکارے دا دن جے چڑھ جانداتے چڑھیا ای رہندا ؟ کوئی دن اخیر لا

دن نہیں ہوندا ہر گھری گواہی دی گھری ہوندی اے۔

اک جنی - کے گل دادساہ نہیں۔

اک جنی - سہر چپوکیاں لگدیاں نیں۔

(پڑھوی ہوئی انہیں ہو جاندے۔)

بھولا - (ہسدا دوہرائو کے) لمحگیا گیا۔

۴ - (ہسدا بھولے دے ہتھ تے ہتھ مار کے) چھٹے دینہ۔

۳ - (ہسدياں) مساں مساں اک چائس بنیا کبیوں عاشق ہون دا۔ اوہ

وی گیا۔

بھولا۔ نہ پر سادے ولول کوئی کسر نہیں ہوتی۔

راجو۔ سادے ولول وی کوئی کسر نہیں ہوتی۔

(عاشق تے دتا وی ہاسے دچ رل دے نیں)

بھولا۔ اخیری فتح بے بے دی اے بی۔

مراں۔ ایوں حرام مو تے مردا۔

بھولا۔ تے ایڈی وڈی قربانی ہوتی سی تے۔

۳۔ ہمیشال داسٹے اک بیت تُر پنیدھی۔

۴۔ آون والیاں پڑھیاں نوں جاگ لگ جاندی۔

بھولا۔ سادی خیراے۔ ایس میمی کٹ لیندے۔ پر سادیاں کبی بھراواں لئی اک نشان تے بن جاندا۔

۲۔ بھجے پرت پنیدے۔ ڈھٹھے اٹھ کھلوندے وھے دے درھے جلوس نکلدا۔

۳۔ دیگاں پڑھدیاں۔ بجنڈارے کھلدے۔

بھولا۔ درھے دوڑھے اخباراں والے بے بے کو لوں قوم داسٹے پیغام لین آوندے۔

۴۔ میرا انڑو یو آوندا ”شہید کی آخری نشانی“

۵۔ بس اوے۔ میرے ہوندیاں تیرا انڑو یو کہدی نہ آسکدا۔

بھولا۔ تھانوں کوں چھدا۔ تیں تے دونوں حرامدے ہوندے۔ تھاڈا کمیٹی دیاں

کاگتاں تھناں ای کوئی نہیں پئی تیں شہید دی اولاد اوکہ شریف آڑھتی دی۔

گلاف۔ چھپو چھپ گندہ ریاں۔ (ہسدا دوہرا ہو جاندے اے پڑوں جا کے) چھپو چھپ گندہ ریاں

(پڑا چن چیتی چانسے آؤندے اے۔ پڑا کا سکھنا۔ لوگ ڈر گئے نیں۔ راجو

عاشن دتا اپنے دچ کھوتے پڑوں تے اک دوجے ول دیجیدے نیں)

راجو۔ اسیں گلاؤ کرنے والے لوگ سال اسال آپنی آخر ویکھ لئے اے۔

گلابو۔ انچ آکھن نال بھار ہولا ہو جاندے۔

راجو۔ بس بھار ای ہولا کرنا شے اسیں ہور کیہہ۔

گلابو۔ ایہہ دی او سے زنگ دی گل اے۔ ایہہ جہیاں گلاؤ کر کے بندہ ڈونگھے پائیوں باہر آ جاندے۔ ترن نہیں سکھا۔ (ٹھہر کے) گلاؤ کرن کبیاں دا کم اے۔ حیله کرن عاشقاں دا۔ پر کرن دے نال ای جرن اے۔ جر ویکھن، پر کھن، جا چن۔

راجو۔ اجھے کسر رہ گئی ہوئی اے ساڑے جرن والی۔

گلابو۔ پر کھنے دی جا چھنے دی۔

راجو۔ بڑیاں سُن بیٹھے آں جا چاں پر کھاں۔ جیہنوں ویکھو ایس دسداتے۔ کرن دی کوئی نہیں کردا۔

گلابو۔ ڈونگھا پانی نہ چھڈتے راجو۔ اک دو گوتے ای نہیں نا۔

راجو۔ لگلابو نوں پینداے کہتا میں گوتے کھانے نہیں اسیں ہے

گلابو۔ جدتائیں ترن نہیں جے آوندا (کھلیر) میں کیہہ دسال۔ میرا سری بے عشق اے۔ عشق ایا نا کھیڈ دا کھیڈ دا چھائیں ماں ہو گیتے اسیں سائے ہو گئے۔

عاشق۔ پر ائے بندے ہر گل اگے عشق دا ای بولما ری آوندے نہیں۔

اک گئے آں سُن سُن کے۔ عشق۔ عشق۔ عشق۔

گلابو۔ بو مرٹر ہور شنو۔

ساوا پیلا رتا

ترے زنگ عشقے دے

ساوا دنیا داعشق، کھاؤ کماو تے پرے بھرے رہو، پیلا۔ کے سوہنی صورت
داعشق۔ رنگ پچھر جاند ائے نا۔ کیوں جی۔

عاشق: تے رتا ہے

گلابو۔ ٹکل نال آک ہون داعشق۔

عاشق۔ رتیاں کیوں ہوئی دائے؟

گلابو۔ فرمیاں نوں پچھوا سیں پرانے کیہ دیتے۔ اسیں تے اجے ساویوں پلے ای
نہیں ہوئے۔ سُنیاۓ نشانی ایہہ اے بئی موت دا ڈر گاک جاند ائے۔

عاشق۔ اساتاں عشق ای گلدے ویکھے نیں موت دے ڈر ہتھوں۔

دتا۔ پہلی گل تاں ایہہ اے بئی عشق ہوندا کیوں اے۔

راجو۔ آہو پلے دو کو صدمیاں ایس گل تے بحث کر لو۔

گلابو۔ عشق ہوندا ای کوئی نہیں۔

دتا۔ ایہہ کیہ گل ہوئی؟

گلابو۔ عشق عشق کوئی نہیں ہوندا۔ بس ملن ہوندا اے۔

عاشق۔ ٹھیک اے جے اسیں ملے ہوئے تاں رل کے گاویے ای نہ۔ رل کے کھلو

وی جاویے۔ اسیں ملن منگنے آں پر سانوں بندھ دجے ہوئے نیں ملن نہیں ہوندا۔

گلابو۔ چھڑا ایس گل دی کھیڈ بناؤ کھیند ائے اوہ کبی اے چھڑا بھتر وڑن ڑپے
اوہ عاشق اے۔

دتا۔ بندھ کیوں تر ٹڈے نیں۔

گلابو۔ اک تر ٹڈے نیں دوجے آن موہہ دکھال دے نیں۔ راتیں عاشق بندھ تر وڑ دائے

دنیں دنیا دار مژمار دیند ائے۔ پھیر کبی آؤند ائے۔ عاشق دی ہار نوں کھیڈ

وچ جت بناؤ کے دکھال دائے۔

دتا۔ میں سوچناں۔ میں کیہ آں۔ کبھی، عاشق کہ دنیا دار۔

گلابو۔ سوچ! سوچے آپنا اک ناں دھر لے۔ مراد سے سل ہیٹھ دبایا جا۔

دتا۔ پھیر کیوں پچھانائیں کون آں۔

گلابو۔ پچھان اوستے شے دی ہوندی اے جھڑی آپ بنائے۔

دتا۔ سیاٹے آہندے نیں۔ جھڑا پچھانداے سوئیو بناونداۓ۔

گلابو۔ کمک آہندے نیں۔ جھڑا بناونداۓ سوئیو پچھانداۓ۔

راجہ۔ (اوہدی کجھ ایشاں گلاں پچ و دھدی رہی اے اوہ کدی اچویں پچ انھیا اے تے کدیں سرست کے بہر گیا اے۔ اوڑک و دھدی کجھ نوں ٹھلن دی کر دیاں) کوئی حد دی ہوندی اے بے غیرتی دی۔

مہرال۔ منی نہ کملیاں دی جاندی اے نہ سیاںیاں دی۔ منی اوہدی جاندی اے جیہدی کوٹھی دانے ہوں۔

دتا۔ (سوچیں) آپ نوں کیوں بنائے (کھلیر) بناؤں ہے کیہ۔

گلابو۔ ڈھاون۔ ڈھاون بناؤں اک جوڑا اے۔ دسن پچ تے شیواں وکھوکھ نیں نا۔ پر جس ویلے ورتونا تے ہر شے جوڑا جوڑا ہوندی اے۔ دنیا داری تے کسب۔ کسب تے عشق۔ پٹھرتے سدھ جوڑتے توڑ۔ ڈھاون تے بناؤں۔

عاشق۔ جویں گراریاں جھڑیاں ہوندیاں نیں۔ ہک سمجھے ہوندی اے ہک کھبے کم ہمکا کر نیدیاں نیں۔

گلابو۔ گراریاں دا کم تے اگدوں متحیا ہوندا اے نا۔ ایشاں جوڑیاں دی کرنی۔ چل سوچل کوئی اکھ نہیں سکدا۔ بئی وچوں کیہ نکلنائے۔ بس اینا پتہ اے۔ جوڑے جوڑے رہن تے حیاتی۔ نکھڑ جاون تے موت۔ (کھلیر) اوہ بات شاہ والی سُنی

ہوئی جے نہ -

عاشق - کیہڑی ؟

گلابو - باتشاہ نہ اک - اوس دعا منگی بھی میں جیہڑی شے نوں لگاں اوہ سونا ہو جائے۔
 دعا قبولی گئی - دعا میں وہی ایسے جیساں سمجھت قبولیاں جاندیاں نہیں - پونڈتاں
 بڑا راضی ہویا - ہتھمار کے کل چیز اس وستاں سونا کر لیاں - پر جیہڑے
 دیلے ٹکر تروڑیوں ناماتاں اوہ اوی سونا ہو گیا - پانی دا گھٹ بھرن لگا
 اوہ وہی سونا ہو گیا - گھابر کے سوانی آپنی دا ہتھ پھریوں چا اوہ وہی سونے
 دی ہو گئی -

عاشق - سنتی جا پدی اے پر ایتھے کیوں جڑا گئی ؟

گلابو - (ہسداے) آہو ونی (اکھر مار کے) مینوں وہی نہیں پتہ - اک گل اوہ ٹھیک
 آہنڈے سن - فراڑیا - ہر کبی تھوڑا باہلا فراڑیا تے ہوندا ہی اے نا - سو
 بھرا جی جوڑو - جوڑنی تاں ہیں پیٹی جے - نہ جڑی تے سونا بھ کے تھاڈے
 ساڈے سر دچھ پس جاسی - مُڑ سارے سونے دے ہو جاسو -
 بھولا - داری واری ہو یو تھوڑا تھوڑا اسیں دیکھ دے نہ پھرے جائیے نا -
 دتا - ساڈے سر دچھ نہیں پھس سکدا سونا - اسیں شیواں دے بناؤں والے
 آں ہندڑاون والے نہیں -

گلابو - توں تے ہو یوں میں کیوں ہو یا ؟

دتا - توں گل نہیں بناؤنداء جدوں ساڈی ہتھ دی کار دیہاڑی بھن کے سانوں
 ملدی اے تے پھوک ہو جاندی اے - جدوں تیری گل ول نال ٹل جاندی اے
 تے موئی چڑی وانگوں تیری جھولی دچھ آڑ گدی اے -

گلابو - سونزی ہندڑاون والیاں نوں ای سونے والی بیماری نہیں لگی ہوئی سانوں

بشاون والیاں نوں دی گلی ہوتی اے۔

دتا۔ گلی دی رسمی اے جدتائیں مجبوری نہیں کدی۔

گلابو۔ مجبوری کاہدی چاہی؟۔

دتا۔ آپنی کیتی بگانے اگے ویچن دی۔ آپنے کم کولوں، آپنے آپ کولوں بگانے ہو رہن دی اسیں آپنے اندر وچ آپ اوپرے آں۔ آپنے آپ دے قیدی۔ اک دُوبے کولوں سجنائی دی بُرکی منگنے آں پر دیوئیے کیوں تے لیئے کیوں جیہنوں ہتھ لائیے بگانا ہو جاندا اے۔ بگانیاں ناوال دیاں سلاں نال ساڑے اندر نکونک ہوتے پئے نیں۔ جیوں پرانے قبرستان ہونڈے نیں۔
گلابو۔ کون قُم باذنی آکھے۔ (اک وجہ کے کوک کے) اُٹھ میرے آکھے اُٹھ۔ (ہولی پیار و فی آپنے نال جیوں رستے نوں مندرا ہو دے) اُٹھ آپنے آکھے اُٹھ۔

عاشق۔ اوہو آکھے جیہدا سُپھی کھل لہان تے دل ہو دے۔

دتا۔ نہیں جے ہر کوئی آپنے آکھے اُٹھے تاں متے کسے نوں کھل لہانی ای نہ لپے کھلان لاحون والیاں نوں آپنی پے جائے۔

(راجہ روہ وچ ٹردا اے)

راجو۔ بس کرو ایسہ تویت دھاگہ بتھیری ہو گئی اے۔ (اتا دلا باہرول گدا اے)
دتا۔ کتھے چلیا میں۔

راجو۔ (بوہیوں) مینوں پتہ اے اوہ کتھے گئے نیں۔

(دتا تے عاشق جھپٹ کے راجو دے اگے آندے نیں۔ کوڈی دیاں جا پھیاں ہارا وہنوں ڈکدے نیں۔ اوہ ساہیاں ہارنکلن دی کردائے)
راجو۔ روز دایب مکان دیو۔

دتا۔ توں۔ توں۔ اک آپنا یہ بُمکا کے۔ سویب سانوں پا جائیں گا۔ ہیرو۔
راجو۔ جسے اینے جو گے نہیں تے چُپ کر کے دیھاڑی کرو۔ بند کر دا یہہ ڈرامہ۔
عاشق۔ [دارمار کے چھدیاں اہنیا وڈا گوریلا ایں وئی توں۔]

(کوڈی دے پینتھرے گھلدا سے نہیں۔ دتا دی پے جاندا تے دونیں
راجونوں ڈھاندے نہیں)

بھولا۔ یا اللہ۔ کتھے پھسایا ای لیا کے۔ ساڑے جھیاں شریعت شہریاں نوں۔
۲۔ خورے مُلپس کتھے اے۔ سانوں تے پھٹر کے ای لے جائے ایھوں۔
۳۔ چل بے بے ساڑی تے گواہی وی شرع پھ نہیں منظور۔
مہار۔ کوئی حیا کرو وے۔ کوئی دیلا اے تھاڑے کلان دا۔
راجو۔ (کلھ کے) چھڈ دیو مینوں۔
عاشق۔ وینا نہیں توں۔

راجو۔ (تے ارات نال۔ پورے ٹل نال اوہناں نوں دھکدیاں) چھڈ دیو مینوں۔
(ادہ چھڈ دیندے نہیں۔ راجو مرتبجے کھڈار و انگ اٹھدا اے) میں نہیں چلیا۔
تھاڑے ہوندیاں کوئی کتے نہیں جا سکدا۔ بلارے بٹیرے۔ تھانوں ایسے
لئی چھڈیا گیا۔ گلاں دے جال چوں لوکاں نوں بخکن نہ دیو۔ تھاڑا
قصور نہیں۔ تقدیر اے ساڑی۔

دتا۔ تقدیر ساڑی ایہہ اے بئی سانوں اک دوجے دی کرنی بھرنی پنیدی اے۔
راجو۔ جسے میرا عمل گوڑاے تے میرے نال ای مک جائے گا۔ تھاڑی بے عملی
اج ساری خدائی نوں بھوگئی پے گئی اے۔

عاشق۔ عمل کیہڑاۓ بے عملی کیہڑی ایو تے دیکھنا تے۔
راجو۔ دیکھ دے رہو۔ دیکھ دے ای گے جاؤ گے۔ قبران تے مٹی چڑھدی

جائے گی۔ پیر ٹھیاں دی پیر ٹھیاں گلہ بیاں جان گیاں۔
تنا۔ کیہ کرتے ہیں دس پھر۔ تیرے تو پلاں دنیا نہیں ہو گئی ہے ساڑے ساتھی
بدماشاں نال بڑے مارے نہیں گئے ہے میلو میل جلوس نکلے۔ مقدمے لڑ دیاں
ساڑے سرچڑے ہو گئے۔ تے اج اسیں اوتحے دے اوتحے ای آں کیہ ہوئے
بوہے کھل گئے نی ساڑے جو گے۔ ہے

راجو۔ تیں مقدمیاں وچ وڑے کیوں۔ جداد و نڈاونڈی ساجے۔ ایہہ جی درکر
نہیں۔ ایہہ جی لیدرنیں۔ ایہہ بولن گے ایہہ شن گے لیدر
کتاباں پڑھدے رہے۔ بخاں کر دے رہے۔ تیں بھانگڑے پاؤندے
رہے۔ نعرے مار دے رہے۔ کندھاں کالیاں کر دے رہے۔ دونوں
کھسی ہو گئے۔

تنا۔ تیرے بُچے وچ کیہڑی سلاجیت اے ہے بڑھکاں مارو۔ کاغذ تے چھریاں
لاو۔ بمب کیس پوالو۔ تے باقی عمر پس جنیوں بٹے رہو۔

راجو۔ (جرکے۔ واج وچ اچھا بھرما لیا کے) اسیں بولی ای وکھو وکھ بولنے آں
پئے۔ گل کیوں ہو دے۔ (کھلیر) کیہنوں نہیں پتا۔ کیہنوں نہیں پیا دسا
کیہ پی ہوندی اے۔ جے تیں کے گل تے انھواں نہ کھلواں ای نہ۔ تے
کوک کیوں جڑن۔ اوہ تھاڈیاں کیوں سن۔ گھرو گھڑیں جا کے آہرے کیوں
نہ لگن۔ ہر کوئی آہنداۓ میں آپشے تے پوارے نبیراں نس بچ کر کے۔
عاشق۔ جڑتے کیوں (کھلیر) پوارے بڑے کوئی نہیں۔ ہور و دھدے رہے
نیں۔ ہر کوئی آہنداۓ اوہ سامنے دائی اے میں اوہنوں ہتھ لالیاتے
مینوں کوئی نہیں پھر سکدا۔

گلابو۔ غلامی دے بال نیں ڈرتے لاپچ۔ ایہہ دوئے وڑے ہو کے آپ وچ

ویاہ کر لیندے نہیں تے اگوں مُڑ غلامی جمدی اے۔

راجو۔ غلامی دے بال ایمہ دونیں گلابوں (دتے تے عاشق ول سینت) بُورڈے۔

جدمائیں ایمہ جیوندے نہیں خیرنال۔ غلامی فوں ہوراولاد دی لوڑای نہیں۔

عاشق۔ ایمہ لہوچ اجھل بھول سیکای وئی۔

دتا۔ لہوچ سیک داتے پتہ نہیں۔ مُڑھکے دچ بو ضرور سو۔

عاشق۔ ہیں اوہ کیہ گل اے یار۔

دتا۔ (راجونال) دس دیاں ہے؟

راجو۔ ایس ویلے کیہ بُورڈاے ایس گل دا۔

دتا۔ چل رہن دینے آں۔ قول آہنائیں تے۔ انچ بُورڈے جوڑنا پینا تے نہیں

تے سونے دا بن جاسیں بچو۔

عاشق۔ دس یار۔ ساڑیاں کیہ ٹریاں گھیاں نہیں ایمہ کولوں۔

دتا۔ کامریڈ شیکلہ نوں نوکری بجھ گئی اے پی آئی اے وچ۔ اوہنوں ہن را جو
راکٹ ہوراں دے مڑھکے دچوں بوآون لگ پئی اے۔ ایمہ ہن چی گوئے
بن کے آپنی سوت دی خبر اوہنوں اخبار دچ پڑھاونا چاہوندے نہیں۔
شے فٹو۔

ہہا۔ ایمہ کوئی ہسین اے شکیلاں ہے؟

بھولا۔ او نہیں بے بے کامریڈ ایمہ آہنداے فی چھڑے رل کے کم کرن میطلب اکو

پالٹی۔ جیوں اسیں تیرے کامریڈ آں۔

ہہا۔ تیں کامیٹ ہو دکھاں رناؤ آپنیاں دے۔ رل کے کم۔ ایہاں سواہ رل

کے کرنا تے جہاں دی بو خشبو ای دکھری ہو گئی۔ (ٹھہر کے) میرے جی

ای ہوئی اے چند ری۔ گھر دا سکھاں بوڑ دی ہوئی اے۔ نہ بھاتے کامیٹ

بن گئی۔ بھاتے ڑگئی۔

۲۔ بھاتے آمیٹ بن گئی۔

بھولا۔ بس اوئے۔ فرانی پین ڈھاک رکھ ذرا۔

راجو۔ ماسی ٹھیک آہندی اے۔

دتا۔ من لینے آں سوکھی نبر جاؤ۔

راجو۔ سوکھیاں بیڑنا تے تھاڑا کم اے۔

دتا۔ ہر کوئی ایہو آہندہ اے: جنایاں گھر دا سکھاں وڑ دیاں نیں۔ لے کے

بہہ جاندیاں نیں درکراں نوں دی نال۔

عاشق۔ ٹھیک نہیں ایہہ گل۔ ۶

گلابو۔ جے مرزا نے صاحبائیں آپنیاں بھرا داں و پچ ای جا وساو نی اے تاں

اوہ مڑا آپنیاں بھرا داں دا پکھ کیوں نہ کرے۔ اوہ مرزا نے دیاں کانیاں

کیوں نہ تروڑے۔

عاشق۔ تے کیہڑی نویں دنیا و پچ ڑجائے مرزا اوہنؤں لے کے۔ نویں نیا بناون

دا پوارڈاے سارا۔ (کھلیر)، ایڈیاں ڈونگھیاں لیہاں جیہڑیاں سادیاں رہاں

و پچ گھڑیاں پسیاں نیں۔ کیوں ڈھائیے اوہناءں نوں۔ جیہڑے صدیاں دے

بے آسے ہوئے پئے نیں دل۔ اوہناءں نوں ان ڈٹھیاں چانثیاں ول اڈار

کیوں کریے۔

گلابو۔ رکھتے مجبور نیں۔ بے بھارے جوں نہیں وٹا سکدے۔ بندہ تے رکھ

نہیں۔

عاشق۔ رکھاں نوں بھار دی کیڑ ہو ونجے تے جوں وٹا ونی پوندی نیں۔ سادیاں

سرائ توں کلیاں بھاراں دے ڈھول گجدے لفگھ گئے۔ اسیں اوہو

دے اور ہو رہے ہے۔ ہتھوں پرانیاں بُجواناں وچ لہے گئے۔

گلاببر۔ مجھوں کی نوں در تنا پر اوہ دیاں حدائیں نوں نہ مندا۔ ایسے مختاری اے بندے دی۔

عاشق۔ مندے تے اسیں وی نیں حدائیں نوں۔

دتا۔ جیہنماں دے حدائیں اندر گزارے پئے ہوندے نیں اوہ حدائیں نوں مندے نیں بھرا جی۔

گلاببر۔ پانے لوک آہندے سن رکھاں تے چڑیاں وس دیاں نیں۔

عاشق۔ حدائیں اُتے پھر اجنبیاں ای دیندیاں نیں۔

مہراں۔ پھر اکیہ دینٹاے چند دیاں۔ پھاہی جو گل وچ پئی ہوئی نیں۔ ایا شے جنم کے پالن دی۔ چلما چونکا کرن دی۔ کتھے جان۔

دتا۔ حدائیں توں نا برسو جان۔

مہراں۔ کر کے ویکھیں نا۔

بھولا۔ اوئے ہن کوئی گل نیں بے بے ہن تے شیناں آگیاں نیں ہر کرم دیاں، رنھن دی وکھری دھون دی وکھری ایا شیاں دی وکھری۔

۲۔ چلو کھلا سی ہوئی۔ مشین جیہڑی وی آئی آپے سادھے مجوز بھرا چلا لیں بھاویں اوور ٹیم لاونا پوے نیں۔

(چویاں پنجیاں ورھیاں دی شکیلہ بھوچلی ہوئی اندر آؤندی اے۔

جا پداے پورے ٹل نال آپنا آپ سواہرا پئی رکھدی اے۔)

راجو۔ کیہہ گل ہوئی اے شکیلہ؟

شکیلہ۔ (روہ کیل کے) بس کوئی گل نیں۔ میں ایسہ دسن آئی ساں کہ اگے توں میں تھانوں لوکاں نوں مل نیں سکاں گی۔

عاشق۔ ہو یا کیہ اے؟

شکیلہ۔ بس میرا فیصلہ اے۔ میں چاہوئی آں ایہہ سجنوں دس تاجلوے۔ میرے گھر آؤں دایاں مینوں کتے ستن دا کوئی فائدہ نہ ہو وے گا۔ ایہہ سلسہ ہمیشان لئی ختم سمجھیا جاوے۔

ڈتا۔ کم تے ہر کوئی اپنی مرضی نال کردا ہے۔ آپنی خوشی لئی۔ مجبوری تے کوئی نہیں۔ شکیلہ۔ نہیں میرے لئی مجبوری بن چکا سی ہن ایہہ کم۔ میں مکاونا پھاہوئی آں مینوں کوک جس حد تکرڈگ سکدے نہیں اوتھے پہنچتا میرے دس توں باہراے۔

راجو۔ شکیلہ گل کیہ ہوئی اے ایں دیلے۔ توں دسدی کیوں نہیں؟
شکیلہ۔ (بے موجی جیسی رونماکی) لیدڑ بنے پھرے نہیں کہیئے (سنجل کے اے گے دانگ) بالکل کجھ نہیں ہو یا جناب۔ معمولی گل اے۔ تھاڈے صد فاروق حاب آپنے خاص ساتھیاں نال میرے گھر آئے۔ پتہ نہیں کہ ہوں آئے سن۔ اوہاں زبردستی میرے کمرے پچ ڈر کے بد تمیزی کیتی۔ ہو یا تے کجھ نہیں۔

راجو۔ (دتے ول ودھ کے) توں جواب دے (دتے نوں گلیوں پھر کے ہلنڈاے)
دے جواب! (شکیلہ نال) کتھے گئے نہیں اوه ہن روکے مینوں کوئی
(باہر ول نہ داے)

شکیلہ۔ (کاہلی نال اوہدے ول جا کے اوہنوں ڈکھیاں) کوئی لوڑ نہیں۔ بالکل کوئی لوڑ نہیں، کے قسم دا ایکشن لین دی۔ ایکشن لیٹا ہوندا تے میں پولیس ٹیشن جاندی۔ مینوں کے قسم دا سکینڈل نہیں چاہیدا۔ ایسے واسطے آئی ساں ایتھے کہ ایس ڈر اے نوں ہن ختم سمجھیا جاوے۔

ڈتا۔ ٹھیک اے بی بی۔ اسیں ایہو جیساں ڈرامیاں جو گے ای نہیں۔ سادے پلے نہ اینی وہیں اے نہ اینا دم۔

شکیلہ۔ بس شکریہ۔ (جاون لگدی اے)

راجر۔ شکیلہ میں نال چنان۔

شکیلہ۔ (جاندیاں) نہیں بس شکریہ۔ مینوں راہ آوندا تے۔

دتا۔ اک گل میں آکھنی اے (شکیلہ رکھ دی اے) ساڑے وس خبرے کجھو ہے وی کہ
نہیں۔ ماریئے کتے تے لگدی کتے اے۔ آکھن فوں تے میں آکھ سکناں بئی
ساڑے نال کوئی واہ نہیں فاروق دا۔ اسیں اوہ دیاں کیتیاں دے دیندار
نہیں۔ پرمیں آکھناں اسیں دیندار آں۔ تے جنی کوتاں ساڑے وچوں سیں
توں وی دیندار ایں۔ فاروق فوں تیرے دل آون جاون دا حوصلہ کدوں
دا ہویا تے۔ جدوں دی اوہنوں تیرے وچوں کوئی ڈل کلاس خشبو آون
لگ پئی اے۔

عاشق۔ یار ایہہ گلال ہن ایں ویله۔

دتا۔ ہور کے دیلے ایہہ گل ہوای نہیں سی سکدی۔

عاشق۔ اوہ ہو۔ ٹبنتے سیاٹے ہون دا ایہو پوارٹا ہوندا تے۔ سونی اڑ جاندی اے
بعضے دیلے۔ کوئی ویلا ہوندا تے سمجھن سمجھاون دا۔

شکیلہ۔ نہیں نہیں میں سن سکنی آں۔ تیں کر لو۔ پھیر منے موقع نہ بھے۔

دتا۔ بس میں تے ایہو آکھنا سی۔

شکیلہ۔ فوں تے نہیں ایہہ۔ کئیں واریں سُن بیٹھی آں۔ ڈل کلاسن ہو گئی آں میں
آپنے میل نال دغا پئی کرنی آں۔ میرے اندر دل پرانی عورت والی حرص تے
خود غرضی نہیں مری۔ ٹھیک ہونا تے۔ پرمیں کیہ ویکھیا تے۔ تھاڈیاں
دلائ پچ میں کیہڑی فوں دنیا دے باغ تکے؟ مینوں خبرے تھاڈے
چوں کیہڑیاں خشبوں آسیاں نہیں۔

۲۔ مُرڑھکے دی

بھولا۔ بھاچھر! (زور دی نچھکے کے ۲ دے پرنے نال نک پونجھدا تے۔ نالے اوں نوں
بُحمداء تے)۔ بیڑا ترجاتے۔ ٹھنڈا لگ گئی اے۔

شکیلہ۔ (پہلی دار ایہناں نوں ویکھدی اے۔ مہرال تے گلا بونوں دی ہماں کنال
بیں اگے تھانوں ...) عاشق۔ ایہہ ساڑے ...

مہرال۔ نہیں بی بی کوئی نہیں۔ تیس کرو گل۔ اسیں ہُن جانے آں ویر۔ ہیں جھولیا۔
شکیلہ۔ نہیں جی میں کوئی خاص گل نہیں کرنی۔ تیس سُن ای بیٹھے او۔ خیراے جی
تیس بہو۔ میں تے آپ چلی آں۔

مہرال۔ بیہہڑی تیرے نال واپری اے دھیئ۔ اگے خورے کنیاں نال واپر گئی اے۔
میں تے آپنی پی کر دی ساں۔ جدوں توں آئی ایں۔ ہر کوئی گھر داسکھاں
لوڑ داۓ۔ ہورا میں جندوا کرنا کیہ اے۔

(شکیلہ چپ مہرال ول تکمیلی اے مُرڑا چن چیت)

شکیلہ۔ پلا سین: عشق کر۔ نواں زمانہ یادوں نا ای تے نواں عشق کر۔
مہرال۔ آہو پلاں ایہناں ٹھرا مام نوں سانبھگر دیں ایا شے ایہناں دے۔ آپنا
آپ مار کے کماتے ایہناں ملہپاں نوں کھوا۔

شکیلہ۔ دو جا سین: مرد بن۔ عشق و پچ اوکھی سوکھی بن جائے تے آپے بنیڑا کیر۔
مہرال۔ آہو اسیں لیدڑی جو کرنی ہوئی۔ توں ساڑا کمیٹی دا گند والاڑک بٹی رہو۔
شکیلہ۔ سین نمبر ۳: اسیں آون دا لے زمانے دے نویں عاشق آں۔ ساڑے اُتے
دقیانوں کی روکاں ٹوکاں نہ ل۔ ساڑے عشق دریا نوں مار کر ن دے۔ بعد حصر
چا ہوے۔ وتر لاون دے۔ ساڑی من دی موچ ای ساڑا پسخ اے۔

مہرال۔ پھول جہاں دے۔ ٹارٹے آپنے نوں ٹاٹڑا آہندے سکدے نیں۔ پاشیاں ترکیاں بوٹیاں نوں ملے دھوڑ دھوڑ پئے دیکھدے نیں۔

شکیلہ۔ سبق نمبر چار: توں زنا فی ایس۔ ہزاراں درجے غلام رہی ایس۔ ازاد ہوندیاں ہو رہزار درھا لگنا تے تینوں۔ اجھے سادھے حکم و پچ رہو۔ گامل کڈھیئے تے پنی جایا کر ماریئے تے کھالیا کر۔ دواں سمجھ کے۔

مہرال۔ فی جاؤ فی۔ تیس پڑھیاں لکھیاں جئے نا۔ میرے درگی ہو وے تے ایسے دواں دی اک تو پڑھی نال تاپ لادھ چڑے ای ہو جھیاں دا۔

دنما۔ (سبھے راجو کوں دنج کے اوہدے سرتے ہتھ پھیردا تے) توں جواب دے ہمن۔ دے جواب۔

شکیلہ۔ (جویں آپنے آپ نال۔ پر آپنے آپ توں باہر) جے میں آپنا زنا فی ہون ای ویچتاے تے بھر توں اچی بولی والے اگے کیوں نہ دیکھاں۔ مہرال۔ (کھیڑ و پچ رل دیاں) جے مڑ پنخڑے ای پیناۓ تاں پرانے پنخڑے وچوں بنکھیئے ای کا ہنوں۔

شکیلہ۔ اوہدا پتہ تے ہے نہ جند کیہڑے پاسیوں نکل دی اے۔

مہرال۔ آہو۔ کیوں مار دے نیں تے کتھے دبدے نیں۔

راجو۔ اسیں سمجھوں کھنخے ہوئے آں۔ سانوں رو۔

دنما۔ شیرا!

راجو۔ سانوں کجھ ویل دیو۔

شکیلہ۔ سادھے دس نہیں ہمن۔

عاشق۔ آپ ازاد ہوئے تے تھانوں قید نہ کریئے۔

دنما۔ شیرا!

شکیلہ۔ پھیر پلوں ہو لسو نہ آپ ازاد -

ڈتا۔ کے اک دل دی ازادی کوئی ازادی نہیں ہوندی -

عاشق۔ ایو تے آہنے آپی رل کے ازادی منگھے۔

ڈتا۔ جیہڑی منگیاں ملے اودہ وی کوئی ازادی نہیں ہوندی (شکیلہ تے ہزار نوں)
کھوہ کھڑو سا ھوں ازادی آپنی۔ ایو راہ جے رلن دا۔ پھل تھاڈے ہتھے
شکیلہ۔ میرے ہتھ ڈے وساہ کیوں کھاداں۔ لڑک داسٹے وی نیڑھوئی چاہیسیدی لئے
تسیں ہسن مینوں ڈھیر دراڈے جا پے او۔ جیوں میں تھانوں کمیں ملی نہ
ہو وال۔

ڈتا۔ (لڑکے، لڑائی واسطے لکر دیاں) تینوں پی آئی اے وچ نوکری بھگتی تے
ساڈے کولوں بوآون لگ پئی۔

شکیلہ۔ (لکرا پرتاؤندیاں) تھاڈے کولوں بونہ آدن لگ پیندی تے تاں مینوں
پی آئی اے وچ نوکری دا خیال وی نہ آؤندی (کھلیڑ) میں تھاڈیاں گلاں شدی
سال تے جا پدا سی کوئی بھار پیا ہندیاے۔ جیوں گرمی دی بھار مکن لگیاں
گلگدا اے۔ تسیں مینوں کے عجیب دنیا دے بندے جا پے سو۔ نویکھے۔ پر
کولوں ویکھیاتے تسیں اوہ سو۔ میرے پنڈ دے چوڈھریاں دے پتر۔
مہراں دے غشی۔ میرے بھرا۔ بھد آہنڈے سن تیرے رلیاں با جھدا بیں
اک پیرا گانہ نہیں ودھ سکدے۔ جد میں رلی تے پتہ لگا ہر کوئی میرے
امروہی پر ائی عورت نال ای گل کرنی چاہوندا اے۔ ایہہ نویں سانجھا اک
سانگ اے۔ پر اشیاں لوڑاں پوریاں کرنا دانوال ڈھنگ۔ نواں ی کاہدا۔
گھر دیاں غلاماں وچ جو نہیں بھدا اوہ باہر لیاں وچ بھن لوگ ہمیش ای
نکل دے رہے نیں۔ تھاڈا سانجھا پس میرے لئی سانجھا کوڑ بن گیا۔ کاروباری

لوکاں والا سانجھا کوڑ۔ سنگھنا۔ گار ورگا۔ تھاڈیاں گلاں توں مینوں ڈر آون
 لگ پیا۔ گلاں اوہوای سن پر ہن میراجی اتائیہ آدن لگ پیندا سی۔ سوچیا
 پچھلیاں کول ای پرت جانی آئی۔ دل رہے نہ رہے۔ جندتے رہ جائے جبڑے
 دتا۔ آپنی ازادی کھوہ کھڑو ساتھوں۔ ساڈیاں سراں توں پرانی جوں دا بھار لاه
 دیو۔ اگوائی کھرو ساڈی۔

گلاجو۔ تارے ڈھکدے نیں پسے، وکھیں نہ عاشقا، کہ میریاں اکھیاں دافتو رے؟
 عجیب زنگ اے رات دا۔

بھولا۔ سرگھی دیلا ہون لگائے۔

۲۔ بانگ دیاں؟

بھولا۔ توں گلکڑ والی دے تے میں اتوں مولوی والی دے کے چھری پھیراں تینوں۔
 ۳۔ تینوں پتہ اے نا۔ تینوں اخیر دیے ترس آجانائے میرے تے۔

بھولا۔ ترس کا ہدا اوے۔ توں آپنا فرض پورا کرنا تے میں آپنا۔

۴۔ فرض وٹانہ لیتے۔

بھولا۔ (بھارا گوہرا) کیہ بندے کیہ جنا در۔ فرض بھدے قدرت نے مقرر
 کر دتے نیں اک واری۔ توں میں کون آں ادل بدلت کرن دا لے (ہیکنال)

خدا پنجے انگلاں بربند کر۔

۵۔ بچو گھر چل ٹو۔ ترو نہ نوں کٹھیاں ترے چھریاں پھرنسیاں نیں۔ جدول
 کیسے جھاڑ دے اندر وڑے اوته۔

بھولا۔ آکھاں گے بی بی کیسے بھر کے ٹرے ساں راہ پچ ایویں ہیرامندی دا
 موڑ بن گیا۔

۶۔ نہیں۔ آکھاں گے۔ بھلیو لوکو۔ دشمندار بندے آں اکثر۔ اک دو بھارو

لماں سے سن رقم لگ گئی۔

بھولا۔ نیں اور ایسے نہیں ٹھیک۔ آکھاں گے بی بی جیہدی نیاز فڈ کے آئے آں۔ اور
کرماں والا ہو رہی۔

۲۔ علم والے توک آں بھائی کو مالے نوں جنی واری ویکھنے آں۔ ہورائی دسداۓ۔
چھڑو۔ صاف صاف آکھدیا جے بی بی مجرماں دے جلسے تے گئے سال کھیسے
کھا کے آگئے آں۔

بھولا۔ (ٹرُفے نہیں) چل بے بے۔

عاشق۔ مُرٹگی کتھے۔

(بھوے ہوئیں اجھکدے نہیں)

مہراں خبرے ساڑے ہوندیاں مکنی وی اے کہ نہیں۔

گلابو۔ مکدی تے کدیں وی نہیں۔ پر اجڈی رات ہے اچرج رات۔ عجیب زنگ
نیں آکھاں اگے۔ کوئی عجیب ایل اے سرہ و پچ۔

عاشق۔ ساتھوں وکھرا ہوندا جانائیں۔ اسیں تے سوالاں دے او جھڑو پچ آں۔

گلابو۔ سوالاں وچوں ای جواب نکلے تے ویہندیاں ویہندیاں آپ سوال بن گئے جویں

رات وچوں دیہنہ نکلداۓ تے ویہندیاں ویہندیاں رات بن جانداۓ۔ میں

تما تھوں وکھر انہیں۔ میں جواب نہیں۔ اسیں سارے رل کے سوال بٹھنے

آں تے رل کے ای جواب ہونے آں۔ رلن بھیرے لئی ہونداۓ تے نکھیرا

رلن لئی۔

ڈتا۔ ساڑے سوال عملاء و پچ جواب منگدے نہیں۔ گلاں و پچ نہیں۔

گلابو۔ عملاء اُتے گلاں کھلوندیاں نیں تے گلاں اُتے عمل (کھلیر) اچ دی رات

الوکاراے۔ تمارے انج نہیں کدیں بھوئیں ول اُترے۔

بھولا۔ چل بے بے۔

مہرال۔ (شکیلہ نال) چنگا پھیر۔

شکیلہ۔ (مہرال نال) پھیر کر دوں؟

مہرال۔ جد کدیں آس بٹی۔

عاشق۔ ریوں با جھ کوئی آس نہیں۔

دنما۔ ریوں و پچ موت دا بھوتے ہے۔

راجو۔ اسیں نر آون دا ای کارا کر سکنے آل۔

شکیلہ۔ آہو۔ خبرے۔

بھولا۔ بے بے ٹرُوی۔

دنما۔ (بھولے نال) تُساں دی آؤتے بھولیا۔ (اچنچا۔ ۲، ۳ نال) تھاڑے دو نہاں دے تے نال ای پتہ نہ لگے۔

عاشق۔ عجیب گل اے خیال ای نہیں آیا۔

۲۔ میں بھولاں۔

۳۔ الیوس کرداۓ۔ میں بھولاں۔

دنما۔ (بھمبیل بھو سے و پچ۔ بھولے نال) توں... توں... نہیں۔

بھولا۔ میں۔ میں۔ نہیں۔ اصل گل دسال۔ اسیں تریوے بھولے آل۔

دنما۔ پتہ کیوں لگداۓ کیہڑا کون اے۔

بھولا۔ پتہ کیوں نہیں لگدا؟ بھولا پٹاس، بھولا تاؤڑی تے بھولا پیٹی۔ (پٹاس، تاؤڑی تے کر تے تھلے ڈھڈ تے بدھی پیٹی و کھاکے)

۴۔ بس جیدے کوں جیہڑی شے ہو دے۔ اوہ او سے شے دا بھولا ہوندا اے سمجھو۔

راجو۔ پر تیس نال کیوں نہیں رکھ لیندے؟
بھولا۔ رکھنے کتھے؟

۲۔ ناداں دی لوڑای نہیں۔ جدول مجلس عاملہ دی میٹنگ کرنی ہوئے۔ بھولا
چھڈ کے ترپھلا بن جاتی دائے۔

۳۔ بھولا چھڈ کے نہیں۔ بھولا رکھ کے۔ بھولا ہرڑ، بھولا بھیرڑا، بھولا آملہ۔
عاشق۔ چلو جی بھولا ترپھلا۔ آوسوتاں سیونہ۔
بھولا۔ مال ملی تے آوساں۔

۴۔ اسیں قصائی آل بی سانوں دو دونائے کراوٹے جے۔
۵۔ تھاڈی تے سلیاٹے کھل دی آپنی نہیں ہوندی جے سانوں اوہواں پک جائے۔
اوہدا وی سلیاٹے مالک بیانہ پھر بیٹھے ہوندے نہیں۔
عاشق۔ مال تے مل ای جاندے یار پر کوئی گل تے نہ نہ ہوئی۔
راجو۔ جے مال لئی آونائے تے بٹک شاؤ۔

بھولا۔ کیوں جے آگئے تے دستی بمب مار کے اڈا دیو گے سانوں؟
عاشق۔ چھڑا کم بندہ مال واسطے کرے اوہدے پرچ سچیانی نہیں آوندی۔
بھولا۔ خیر نال کدوں وکھی جے ساڈی ایڈ ورڑ منٹ سچیانی دی۔ اسیں تے
برادر گورڑ دے بپاری آں۔ گورڑ دالین دین کرنے آں۔ ساڈا تندور مال
با جھوں تپدا ای نہیں۔ صاف چھڑی گل جے برادر۔

۶۔ ٹھنڈے تار ساڈے پر روٹیاں نہ لاو برادر۔ ایویں آپنا آٹا خراب کردے
او۔ آہ۔

عاشق۔ جتنے پسیے دی گل آونجے۔ روح نوں بریکاں جھیاں نہیں لگ دیندیاں؟
۷۔ رُوح داتے پڑول ای پسیہ اے۔ آپنا انجن او درہاں کراو۔

دتا۔ چلو تیں پیسے واسطے ای آؤ۔

بھولا۔ ساڑا کوئی وساہ نہیں۔

راجو۔ تیں صوت اود؟

بھولا۔ آہو ڈرو ساتھوں۔

راجو۔ ڈرنا کا ہذا چھیر۔ اک نہ اک دن آسو ای۔

بھولا۔ نہیں ویاہ کرالہوا دسے دن آ جاوائیگے۔

۳۔ اگے پچھے سدنہ ہو دے تاں سانی دینی پیندی اے۔

دتا۔ کیہ سانی لیندے او؟

بھولا۔ چھپی ہوئی لست نہیں ریٹاں دی ساڑے کوں۔

دتا۔ کجھ دستے ہنی۔

بھولا۔ سردیوں توں لیکے سرمناون تیکر سائیاں نہیں۔

۴۔ (پٹاس دھکا کے کھڑکا کے) ساڑے میخراں ال گل کرو۔

(تریوے بھرا باہر نکل دیندے نہیں۔ مگرے مرال تے شکیمہ وی۔ گلا بو

جھٹ کو عاشق دتے تے راجوں دیکھدا تے۔ ایہہ تریوے کھلوتے اک

دو بے نوں تکدے نہیں۔ وت سبھے لہر کے پڑوچ کھلو دیندے نہیں شکیمہ

پرمدی اے جیوں کوئی کم چلتی آیوس۔ سچ نال دونہاں بیزاراں نوں لاد

دیندی اے تے ٹڑو دیندی اے۔

(اولہا)